

Uradni list

Evropske unije

L 291

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 49

21. oktober 2006

Vsebina	I	<i>Akti, katerih objava je obvezna</i>	
		Uredba Komisije (ES) št. 1577/2006 z dne 20. oktobra 2006 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določanje vhodne cene nekaterega sadja in zelenjave	1
	★	Uredba Komisije (ES) št. 1578/2006 z dne 19. oktobra 2006 o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturu	3
		Uredba Komisije (ES) št. 1579/2006 z dne 20. oktobra 2006 o razpisu natečaja za dodelitev izvoznih dovoljenj A3 za sadje in zelenjavo (paradižnike, pomaranče, limone, namizno grozdje in jabolka) ...	5
	★	Uredba Komisije (ES) št. 1580/2006 z dne 20. oktobra 2006 o spremembi Uredbe (ES) št. 1043/2005 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 3448/93 glede sistema dodeljevanja izvoznih nadomestil za nekatere kmetijske proizvode, izvožene kot blago, ki ni zajeto v Prilogi I k Pogodbi, in meril za določanje višine teh nadomestil	8
	II	<i>Akti, katerih objava ni obvezna</i>	
		Svet	
		2006/702/ES:	
	★	Sklep Sveta z dne 6. oktobra 2006 o strateških smernicah Skupnosti o koheziji	11
		2006/703/ES, Euratom:	
	★	Sklep Sveta z dne 16. oktobra 2006 o imenovanju danskih članov Evropskega ekonomsko-socialnega odbora	33

2006/704/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 20. oktobra 2006 o omejeni objavi sklicevanja na standard EN 848-3:1999 „Varnost lesnoobdelovalnih strojev – Frezalni stroji za enostransko obdelavo z vrtečim se orodjem – 3. del: Vrtalno-frezalni računalniško krmiljeni stroji“ v skladu z Direktivo 98/37/ES Evropskega parlamenta in Sveta (notificirano pod dokumentarno številko C(2006) 4901) ⁽¹⁾** 35

2006/705/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 20. oktobra 2006 o odobritvi načrta preventivnega cepljenja proti aviarni influenci podtipa H5 na nekaterih gospodarstvih Severnega Porenja - Vestfalije, ki ga je predložila Nemčija v skladu z Direktivo Sveta 2005/94/ES (notificirano pod dokumentarno številko C(2006) 4906)** 38

2006/706/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 20. oktobra 2006 o spremembi Odločbe 92/452/EGS glede nekaterih skupin za zbiranje in proizvodnjo zarodkov v Združenih državah Amerike (notificirano pod dokumentarno številko C(2006) 4907) ⁽¹⁾** 40

2006/707/ES:

- ★ **Sklep št. 06/ES/2006 Skupnega odbora, ustanovljenega v okviru Sporazuma z dne 12. junija 2006 o vzajemnem priznavanju registracije organa za ugotavljanje skladnosti v okviru sektorske priloge o telekomunikacijski terminalski in radijski opremi med Evropsko skupnostjo in Japonsko** 42

Akti, sprejeti v skladu z naslovom V Pogodbe o Evropski uniji

- ★ **Skupni ukrep Sveta 2006/708/SZVP z dne 17. oktobra 2006 o spremembi in podaljšanju Skupnega ukrepa 2005/190/SZVP o integrirani misiji EUJUST LEX Evropske unije za krepitev pravne države v Iraku** 43

I

(Akti, katerih objava je obvezna)

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1577/2006**z dne 20. oktobra 2006****o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določanje vhodne cene nekaterega sadja in zelenjave**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 3223/94 z dne 21. decembra 1994 o podrobnih pravilih za uporabo uvoznega režima za sadje in zelenjavo ⁽¹⁾, in zlasti člena 4(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 3223/94 v skladu z rezultati večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga oblikuje merila, po katerih Komisija določa pavšalne vrednosti za uvoz iz tretjih držav, za proizvode in obdobja, predpisana v Prilogi k Uredbi.

- (2) V skladu z zgornjimi merili je treba določiti pavšalne uvozne vrednosti v višini, podani v Prilogi k tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pavšalne uvozne vrednosti iz člena 4 Uredbe (ES) št. 3223/94 so določene v Prilogi k Uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 21. oktobra 2006.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. oktobra 2006

Za Komisijo

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 337, 24.12.1994, str. 66. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 386/2005 (UL L 62, 9.3.2005, str. 3).

PRILOGA

k Uredbi Komisije z dne 20. oktobra 2006 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določanje vhodne cene nekaterega sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Tarifna oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Pavšalna uvozna vrednost
0702 00 00	052	63,6
	096	29,2
	204	41,1
	999	44,6
0707 00 05	052	110,8
	096	30,8
	999	70,8
0709 90 70	052	100,0
	204	51,8
	999	75,9
0805 50 10	052	62,9
	388	64,7
	524	66,9
	528	58,3
	999	63,2
0806 10 10	052	88,6
	066	54,3
	400	172,2
	999	105,0
0808 10 80	388	79,6
	400	115,6
	404	100,0
	800	129,5
	804	140,2
	999	113,0
0808 20 50	052	96,6
	388	102,9
	720	57,0
	999	85,5

⁽¹⁾ Nomenklatura držav je določena z Uredbo Komisije (ES) št. 750/2005 (UL L 126, 19.5.2005, str. 12). Oznaka „999“ pomeni „drugega porekla“.

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1578/2006**z dne 19. oktobra 2006****o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturu**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter o skupni carinski tarifi ⁽¹⁾, zlasti člena 9(1)(a) uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Da bi se zagotovila enotna uporaba kombinirane nomenklature, priložene k uredbi (EGS) št. 2658/87, je treba sprejeti ukrepe v zvezi z uvrščanjem blaga, navedenega v prilogi k tej uredbi.
- (2) Uredba (EGS) št. 2658/87 je določila splošna pravila za razlago kombinirane nomenklature. Navedena pravila se uporabljajo tudi za vsako drugo nomenklaturu, ki v celoti ali delno temelji na kombinirani nomenklaturi ali dodaja kombinirani nomenklaturi dodatne pododdelke in je določena s posebnimi določbami Skupnosti, z namenom uporabe tarifnih in drugih ukrepov v zvezi z blagovno menjavo.
- (3) V skladu z navedenimi splošnimi pravili je treba blago, opisano v stolpcu 1 preglednice iz priloge, uvrstiti pod oznako KN, navedeno v stolpcu 2, zaradi utemeljitev, navedenih v stolpcu 3.

(4) Primerno je zagotoviti, da se po določbah iz člena 12(6) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92, z dne 12. oktobra 1992, o Carinskem zakoniku Skupnosti ⁽²⁾, imetnik lahko za obdobje treh mesecev še naprej sklicuje na zavezujoče tarifne informacije, ki jih izdajo carinski organi držav članic v zvezi z uvrstitvijo blaga v kombinirano nomenklaturu in ki niso v skladu z določbami te uredbe.

(5) Ukrepi, predvideni v tej uredbi, so v skladu z mnenjem Odbora za carinski zakonik –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Blago, opisano v stolpcu 1 preglednice iz priloge, se uvršča v kombinirano nomenklaturu pod oznako KN iz stolpca 2 preglednice.

Člen 2

Na podlagi člena 12(6) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 se je za obdobje treh mesecev mogoče še naprej sklicevati na zavezujoče tarifne informacije, ki jih izdajo carinski organi držav članic in ki niso v skladu s to uredbo.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 19. oktobra 2006

Za Komisijo
László KOVÁCS
Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 256, 7.9.1987, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 996/2006 (UL L 179, 1.7.2006, str. 26).

⁽²⁾ UL L 302, 19.10.1992, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 648/2005 (UL L 117, 4.5.2005, str. 13).

PRILOGA

Opis blaga	Uvrstitev (oznaka KN)	Utemeljitev
(1)	(2)	(3)
1. Membrana tipkovnice (dimenzije: približno 65 × 40 × 1 mm), izdelana iz polikarbonata, brez električnih prevodnih elementov. Izdelek ima na eni strani oblikovane tipke, na drugi strani pa neprevodne kontaktne nožice. Izdelek ima natisnjene znake na tipkah, ki sestavljajo alfa-numerično tipkovnico, klicne gumbe in druge lastnosti, značilne za mobilne telefone.	8529 90 40	Uvrstitev opredeljujejo splošni pravili 1 in 6 za razlago kombinirane nomenklature, opomba 2(b) k oddelku XVI in besedilo k oznakam KN 8529, 8529 90 in 8529 90 40. Izdelava tipkovnice, zlasti oblika in postavitve, razporeditev in natisnjeni znaki na tipkah, je vodila k uvrstitvi tipkovnice pod oznako KN 8529 90 40, kot del, ki se izključno ali pretežno uporablja z aparati s tarifno številko 8525.
2. Par napihljivih plastičnih rokavčkov, ki ima vsak po dve zračni komori. Rokavčka sta namenjena otrokom, da jih nosijo okrog rok in se tako obdržijo na površju v plitvi vodi. Izdelava rokavčkov ne omogoča zadostne stopnje zaščite za reševanje ali zagotavljanje varnosti.	9506 29 00	Uvrščanje opredeljujejo splošni pravili 1 in 6 za razlago kombinirane nomenklature in besedilo k oznakama KN 9506 in 9506 29 00. Zaradi svoje izdelave izdelek ne zagotavlja stopnje zaščite, ki se zahteva za varnostni ali rešilni obroč ali za rešilni jopič za reševalne namene (material, iz katerega je narejen). Izdelek ni samo igrača, zato je izključen iz tarifne številke 9503. Ker je izdelek dovolj varen, da drži otroka na površju, se lahko uvrsti pod oznako KN 9506 29 00.

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1579/2006**z dne 20. oktobra 2006****o razpisu natečaja za dodelitev izvoznih dovoljenj A3 za sadje in zelenjavo (paradižnike, pomaranče, limone, namizno grozdje in jabolka)**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

z Uredbo Komisije (EGS) št. 3846/87 ⁽³⁾. Te količine je treba dodeliti upoštevajoč pokvarljivosti zadevnih proizvodov.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2200/96 z dne 28. oktobra 1996 o skupni ureditvi trga za sadje in zelenjavo ⁽¹⁾ in zlasti tretjega pododstavka člena 35(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Komisije (ES) št. 1961/2001 ⁽²⁾ določa podrobna pravila za uporabo izvoznih nadomestil za sadje in zelenjavo.

(2) Člen 35(1) Uredbe (ES) št. 2200/96 določa, da se proizvodi, ki jih izvažata Skupnost, v obsegu, potrebnem za gospodarsko pomemben izvoz, lahko krijejo za izvoznimi nadomestili, v mejah, ki izhajajo iz sporazumov, sklenjenih v skladu s členom 300 Pogodbe.

(3) V skladu s členom 35(2) Uredbe (ES) št. 2200/96 je treba paziti, da ne pride do motenj trgovinskih tokov, nastalih s sistemom nadomestil. Iz tega razloga in zaradi sezonske narave izvoza sadja in zelenjave je treba določiti količine, predvidene za vsak proizvod, na podlagi nomenklature kmetijskih proizvodov za izvozna nadomestila, določene

(4) V skladu s členom 35(4) Uredbe (ES) št. 2200/96 je treba nadomestila določiti ob upoštevanju obstoječega stanja ali izgledov za cene sadja in zelenjave na trgu Skupnosti in iz razpoložljivih zalog na eni strani ter za cene na mednarodnem trgu na drugi strani. Treba je upoštevati tudi stroške prevoza in trženja ter gospodarski vidik načrtovanega izvoza.

(5) V skladu s členom 35(5) Uredbe (ES) št. 2200/96 je treba cene na trgu Skupnosti določiti ob upoštevanju najugodnejših cen s stališča izvoza.

(6) Zaradi stanja na mednarodnem trgu ali posebnih zahtev nekaterih trgov je lahko potrebna sprememba nadomestila za določen proizvod glede na namembni kraj.

(7) Paradižnike, pomaranče, limone, namizno grozdje in jabolka razredov ekstra, I in II skupnih standardov kako-vosti se trenutno lahko izvozijo v gospodarsko pomembnih količinah.

(8) Zato da se zagotovi najboljša uporaba razpoložljivih sredstev in ob upoštevanju strukture izvoza Skupnosti je primerno razpisati natečaj ter določiti okvirni znesek nadomestila in predvidene količine za zadevno obdobje.

(9) Upravni odbor za sveže sadje in zelenjavo ni podal svojega mnenja v roku, ki ga je določil njegov predsednik –

⁽¹⁾ UL L 297, 21.11.1996, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 47/2003 (UL L 7, 11.1.2003, str. 64).

⁽²⁾ UL L 268, 9.10.2001, str. 8. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 386/2005 (UL L 62, 9.3.2005, str. 3).

⁽³⁾ UL L 366, 24.12.1987, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 2091/2005 (UL L 343, 24.12.2005, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Razpiše se natečaj za dodelitev izvoznih dovoljenj A3. Zadevni proizvodi, rok za predložitev ponudb, okvirne stopnje nadomestila in predvidene količine so podani v Prilogi k Uredbi.

2. Količine, zajete v dovoljenjih, izdanih za pomoč v hrani, iz člena 16 Uredbe Komisije (ES) št. 1291/2000 ⁽¹⁾,

se ne prištevajo k upravičenim količinam iz Priloge k Uredbi.

3. Ne glede na uporabo člena 5(6) Uredbe (ES) št. 1961/2001 je rok veljavnosti dovoljenj A3 štiri mesece.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 2. novembra 2006.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. oktobra 2006

Za Komisijo
Mariann FISCHER BOEL
Članica Komisije

⁽¹⁾ UL L 152, 24.6.2000, str. 1.

PRILOGA

RAZPIS NATEČAJA ZA DODELITEV IZVOZNIH DOVOLJENJ A3 ZA SADJE IN ZELENJAVO (PARADIŽNIKE, POMARANČE, LIMONE, NAMIZNO GROZDJE IN JABOLKA)

Rok za predložitev ponudb: od 2. novembra do 3. novembra 2006

Tarifna oznaka proizvoda ⁽¹⁾	Namembni kraj ⁽²⁾	Okvirni znesek nadomestil (v EUR/t)	Predvidene količine (v t)
0702 00 00 9100	F08	30	12 000
0805 10 20 9100	F08	39	113 333
0805 50 10 9100	F08	60	30 000
0806 10 10 9100	F08	23	5 333
0808 10 80 9100	F04, F09	33	83 333

⁽¹⁾ Tarifne oznake proizvodov so določene v Uredbi Komisije (EGS) št. 3846/87 (UL L 366, 24.12.1987, str. 1).⁽²⁾ Oznake namembnih krajev serije „A“ so določene v Prilogi II k Uredbi (EGS) št. 3846/87. Numerične oznake namembnih krajev so določene v Uredbi Komisije (ES) št. 2081/2003 (UL L 313, 28.11.2003, str. 11). Drugi namembni kraji so:

F04: Hongkong, Singapur, Malezija, Šrilanka, Indonezija, Tajska, Tajvan, Papua Nova Gvineja, Laos, Kambodža, Vietnam, Japonska, Urugvaj, Paragvaj, Argentina, Mehika, Kostarika.

F08: Vsi namembni kraji razen Romunije in Bolgarije.

F09: Sledeči namembni kraji: Norveška, Islandija, Grenladnija, Fersko otočje, Albanija, Bosna in Hercegovina, Hrvaška, Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija, Jugoslavija (Srbija in Črna gora), Armenija, Azerbajdžan, Belorusija, Gruzija, Kazahstan, Kirgizistan, Moldavija, Rusija, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan, Ukrajina, Saudova Arabija, Bahrajn, Katar, Oman, Združeni arabski emirati (Abu Dhabi, Dubaj, Chardja, Adjman, Umm al-Q'iwayn, Ras al-Khayma et Fudjajra), Kuvajt, Jemen, Sirija, Iran, Jordanija, Bolivija, Brazilija, Venezuela, Peru, Panama, Ekvador in Kolumbija, afriške države in teritoriji razen Južne Afrike, namembni kraji iz člena 36 Uredbe Komisije (ES) št. 800/1999 (UL L 102, 17.4.1999, str. 11).

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1580/2006**z dne 20. oktobra 2006**

o spremembi Uredbe (ES) št. 1043/2005 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 3448/93 glede sistema dodeljevanja izvoznih nadomestil za nekatere kmetijske proizvode, izvožene kot blago, ki ni zajeto v Prilogi I k Pogodbi, in meril za določanje višine teh nadomestil

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

- (4) Člen 17 Uredbe (ES) št. 800/1999 določa, da lahko države članice v določenih okoliščinah izvoznike oprostitijo obveznosti predložitve dokazil, kot jih zahteva člen 16 navedene uredbe, razen prevozne listine.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

- (5) Število posebnih zahtevkov, na podlagi katerih se dodelijo nadomestila v skladu z Uredbo (ES) št. 1043/2005, je veliko. Večina blaga, na katero se nanašajo ti zahtevki, se proizvaja pod jasno določenimi tehničnimi pogoji, ima stalne značilnosti in kakovost, se izvaža po rednih postopkih in se proizvaja na podlagi proizvodnih formul, ki so jih registrirali in potrdili pristojni organi.

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 3448/93 z dne 6. decembra 1993 o trgovinskih režimih za nekatere blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov ⁽¹⁾ in zlasti prvega pododstavka člena 8(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (6) Zaradi teh posebnih okoliščin in za poenostavitev upravnega dela v zvezi z dodeljevanjem izvoznih nadomestil iz Uredbe (ES) št. 1043/2005 je primerno sprejeti posebne določbe, ki državam članicam omogočajo večjo prožnost kot določbe iz člena 17 Uredbe (ES) št. 800/1999, če se te nanašajo na najvišje zneske, do katerih lahko države članice izvajalce oprostitijo obveznosti, da predložijo potrebno dokazilo iz člena 16 slednje uredbe.

- (1) V skladu s členom 4 Uredbe Komisije (ES) št. 1043/2005 ⁽²⁾ in v povezavi z drugim pododstavkom člena 1(1) Uredbe se Uredba Komisije (ES) št. 800/1999 z dne 15. aprila 1999 o skupnih podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode ⁽³⁾ uporablja za izvoz proizvodov kot blaga, ki ni zajeto v Prilogi I k Pogodbi.

- (2) V skladu z drugo alineo člena 3 Uredbe (ES) št. 800/1999 se pravica do izvoznega nadomestila pridobi pri uvozu v določeno tretjo državo, če se za to tretjo državo uporablja diferencirano nadomestilo.

- (7) Če je blago pakirano za prodajo na drobno ali se izvaža po uveljavljenih rednih postopkih, pri čemer blago z isto oznako KN izvaža isti izvoznik istemu prejemniku, je primerno državam članicam po njihovi lastni presoji omogočiti prožnost, da izvoznike oprostitijo obveznosti, da predložijo potrebno dokazilo iz člena 16 Uredbe (ES) št. 800/1999, pod pogojem, da od izvoznikov zahtevajo, da tako dokazilo predložijo ob izvedbi pregleda na kraju samem.

- (3) Členi 14, 15 in 16 Uredbe (ES) št. 800/1999 določajo pogoje za plačilo diferenciranega nadomestila, zlasti dokumente, ki jih je treba predložiti kot dokazilo o prispetju blaga v namembni kraj.

- (8) Treba je zagotoviti, da države članice navedene oprostive omejijo na dejavnosti, za katere so oprostive namenjene, in da so posamezni izvozniki vnaprej obveščeni o izvozu blaga in dejavnostih, za katere jim je država članica pripravljena dovoliti uporabo teh prožnejših ureditev. Zato je primerno zagotoviti, da države članice vodijo postopek odobritve, pri čemer lahko nadzorujejo blago in dejavnosti, za katere so pripravljene dovoliti omenjene prožnejše ureditve.

⁽¹⁾ UL L 318, 20.12.1993, str. 18. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 2580/2000 (UL L 298, 25.11.2000, str. 5).

⁽²⁾ UL L 172, 5.7.2005, str. 24. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 544/2006 (UL L 94, 1.4.2006, str. 24).

⁽³⁾ UL L 102, 17.4.1999, str. 11. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 671/2004 (UL L 105, 14.4.2004, str. 5).

- (9) Primerno je zagotoviti, da se oprostitev, odobrene na podlagi takih določb, obravnavajo kot dejavniki tveganja, ki jih je treba upoštevati za namene člena 2(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 4045/89 ⁽¹⁾ v zvezi s pregledom transakcij, ki so del sistema financiranja Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, s strani držav članic. Kadar države članice zahtevajo določeno dokumentacijo na podlagi dejavnikov tveganja, je primerno tudi, da uporabijo načela iz Uredbe Komisije (ES) št. 3122/94 z dne 20. decembra 1994 o določitvi meril za analizo tveganja v zvezi s kmetijskimi proizvodi, za katere se dobijo izvozna nadomestila ⁽²⁾.
- (10) Ne glede na določbe v zvezi z oprostitvami, predvidenimi s to uredbo, je treba v določenih okoliščinah obvezno predložiti potrebna dokazila iz člena 16 Uredbe (ES) št. 800/1999. Zaradi izplačila nadomestil v skladu s temi zahtevami je potrebna znatna sprememba upravnih postopkov tako za nacionalne organe kot za izvoznike, izplačilo pa ima upravne posledice in predstavlja znatno finančno breme. Pridobitev dokazila iz člena 16 Uredbe (ES) št. 800/1999 lahko v nekaterih državah povzroči precejšnje upravne težave. Da bi omilili nekatere upravne in finančne omejitve za izvoznike ter da bi organom in izvoznikom omogočili vzpostavitev novih ureditev za zadevno blago in uvedbo postopkov, potrebnih za zagotavljanje nemotenega poteka vseh formalnosti, ki jih je treba izvesti, je primerno določiti prehodno obdobje, v katerem se olajša dokazovanje, da so bile uvozne carinske formalnosti opravljene.
- (11) Uredbo (ES) št. 1043/2005 je zato treba ustrezno spremeniti.
- (12) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za horizontalna vprašanja v zvezi s trgovino s predelanimi kmetijskimi proizvodi, ki niso navedeni v Prilogi I –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

V členu 54 Uredbe (ES) št. 1043/2005 se dodata naslednja odstavka 3 in 6:

⁽¹⁾ UL L 388, 30.12.1989, str. 18. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 2154/2002 (UL L 328, 5.12.2002, str. 4).

⁽²⁾ UL L 330, 21.12.1994, str. 31. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 2655/1999 (UL L 325, 17.12.1999, str. 12).

„3. Za blago, navedeno v Prilogi II k tej uredbi, in z odstopanjem od člena 17 Uredbe (ES) št. 800/1999, se znesek iz točke (b) prvega odstavka omenjenega člena uporabi ne glede na namembno državo ali ozemlje, v katero se blago izvaža:

- (a) v primeru blaga, ki je pakirano za prodajo na drobno v izvornem pakiranju z neto vsebino do vključno 2,5 kg ali v embalaži, ki vsebuje največ 2 litra, z označevanjem v smislu člena 1(3)(a) Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*), ki navaja uvoznika v namembni državi ali čigar besedilo je v uradnem jeziku namembne države ali v jeziku, ki je v omenjeni državi razumljiv;
- (b) v primerih, ko posamezni izvoznik najmanj 12-krat v 2 letih pred datumom zahtevka za dovoljenje iz odstavka 4 istemu prejemniku(-om) pod isto 8-mestno oznako KN izvozi blago, ki po teži vsebuje največ 90 % katerega koli osnovnega proizvoda, za katerega se plača nadomestilo.

4. V primerih iz odstavka 3 lahko države članice na zahtevo izdajo uradno dovoljenje, s čimer je zadevni izvoznik oproščen obveznosti predložitve dokazil, kot jih zahteva člen 16 Uredbe (ES) št. 800/1999, razen prevozne listine.

Dovoljenje iz prvega pododstavka velja, če se ne prekliche, za obdobje največ dveh let in se lahko podaljša. Države članice lahko po svoji lastni presoji dovoljenje preklichejo, zlasti pa ga nemudoma preklichejo, če utemeljeno sumijo, da izvoznik ni upošteval pogojev posebnega dovoljenja.

Šteje se, da so oprostitev, odobrene v skladu s prvim pododstavkom, dejavniki tveganja, ki jih je treba upoštevati za namene člena 2(1) Uredbe (EGS) št. 4045/89.

Izvozniki, ki uporabljajo oprostitev, navedejo številko dovoljenja v enotni upravni listini in v posebnem zahtevku za plačilo iz člena 32 te uredbe.

5. Ne glede na odstavek 4 lahko države članice v primerih iz odstavka 3(b) zadevnega izvoznika oprostitjo obveznosti, da predloži prevozne listine za celoten izvoz, ki ga zajema dovoljenje, pod pogojem, da zadevni izvoznik predloži prevozne listine za najmanj 10 % takih izvoznih deklaracij ali eno na leto, pri čemer se upošteva višja vrednost, države članice pa z uporabo meril iz Uredbe (ES) št. 3122/94 izberejo, katera možnost se uporabi.

6. Če je bila v primeru blaga, navedenega v Prilogi II k tej uredbi, izvozna deklaracija sprejeta najpozneje do 30. septembra 2007 in za katero izvoznik ne more predložiti dokazila iz člena 16(1) Uredbe (ES) št. 800/1999, se šteje, da je bilo blago uvoženo v tretjo državo, če se predložijo kopija prevozne listine in kateri koli dokument iz člena 16(2)

Uredbe (ES) št. 800/1999, bančni dokument, ki ga izda odobreni posrednik s sedežem v Skupnosti, ki potrjuje, da je bilo plačilo za ta izvoz knjiženo v dobro izvoznikovega računa, ki ga ima odprtega pri njih, ali dokazilo o plačilu.

Za namene uporabe člena 20 Uredbe (ES) št. 800/1999 države članice upoštevajo določbe iz prvega pododstavka.

(*) UL L 109, 6.5.2000, str. 29.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. oktobra 2006

Za Komisijo
Günter VERHEUGEN
Podpredsednik

II

(Akti, katerih objava ni obvezna)

SVET

SKLEP SVETA

z dne 6. oktobra 2006

o strateških smernicah Skupnosti o koheziji

(2006/702/ES)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

zmanjšati razlike med stopnjami razvitosti različnih regij in zaostalost najmanj razvitih regij ali otokov, vključno s podeželjem.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1260/1999 ⁽¹⁾ in zlasti prvega pododstavka člena 25 Uredbe,

- (2) V skladu s členom 25 Uredbe (ES) št. 1083/2006 je treba določiti strateške smernice o gospodarski, socialni in teritorialni koheziji, da bi se ob upoštevanju ustreznih politik Skupnosti opredelil orientacijski okvir za posredovanje Evropskega sklada za regionalni razvoj, Evropskega socialnega sklada in Kohezijskega sklada (v nadaljevanju „skladi“) in se tako spodbudil usklajen, uravnotežen in trajnosten razvoj Skupnosti.

ob upoštevanju predloga Komisije,

- (3) Posledica širitve je znatno povečanje neskladij med regijami v Skupnosti, čeprav nekateri najrevnejši deli novih držav članic izkazujejo največje stopnje rasti v Uniji. Širitev je zato doslej največja priložnost za izboljšano rast in konkurenčnost v Skupnosti kot celoti, kar morajo odražati te strateške smernice.

ob upoštevanju privolitve Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora,

- (4) Spomladanski Evropski svet leta 2005 je potrdil, da mora Skupnost aktivirati vsa ustrezna nacionalna sredstva in sredstva Skupnosti – vključno s kohezijsko politiko – za uresničitev ciljev prenovljene lizbonske strategije, ki jo sestavljajo integrirane smernice, vključno s širšimi smernicami gospodarske politike in smernicami za zaposlovanje, ki jih je sprejel Svet.

ob upoštevanju mnenja Odbora regij,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 158 Pogodbe si Skupnost zaradi krepitve svoje ekonomske in socialne kohezije prizadeva

- (5) Za izpolnitev ciljev, določenih v Pogodbi, in zlasti cilja krepitve realne gospodarske konvergence, se morajo ukrepi, podprti z omejenimi sredstvi, ki jih ima na voljo kohezijska politika, osredotočiti na spodbujanje trajnostne rasti, konkurenčnosti in zaposlovanja ob upoštevanju prenovljene lizbonske strategije.

⁽¹⁾ UL L 210, 31.7.2006, str. 25.

- (6) Namen teh strateških smernic mora zato biti spodbujanje obogatitve strateške vsebine kohezijske politike, zato da se okrepijo sinergije s cilji prenovljene lizbonske strategije in se pripomore k uresničitvi teh ciljev.
- (7) Spomladanski Evropski svet leta 2005 je ugotovil, da je potrebno močnejše osvajanje ciljev nove lizbonske strategije v praksi in vključevanje regionalnih in lokalnih udeležencev ter socialnih partnerjev, zlasti na področjih, kjer je bistvena večja geografska bližina, na primer pri inovacijah, ekonomiji znanja in novih informacijskih in komunikacijskih tehnologijah, zaposlovanju, človeškem kapitalu, podjetništvu, podpiranju malih in srednjih podjetij (MSP) in dostopu do financiranja v obliki tvegane kapitala. Strateške smernice priznavajo pomen tega sodelovanja.
- (8) Strateške smernice morajo tudi upoštevati, da je uspešno izvajanje kohezijske politike odvisno od makroekonomske stabilnosti in strukturnih reform na nacionalni ravni skupaj s številnimi drugimi pogoji, ki podpirajo naložbe, vključno z učinkovitim izvajanjem notranjega trga, upravnimi reformami, dobrim upravljanjem, podjetništvu naklonjenim okoljem in razpoložljivostjo visoko usposobljene delovne sile.
- (9) Države članice so ob upoštevanju integriranih smernic razvile nacionalne programe reform za izboljšanje pogojev rasti in zaposlovanja. Te strateške smernice morajo v vseh državah članicah in regijah dati prednost tistim področjem naložb, ki pomagajo uresničevati nacionalne programe reform ob upoštevanju nacionalnih in regionalnih potreb in razmer: naložbe v inovacije, ekonomijo znanja in nove informacijske in komunikacijske tehnologije, zaposlovanje, človeški kapital, podjetništvo, podpora MSP ali dostop do financiranja v obliki tvegane kapitala.
- (10) Strateške smernice morajo upoštevati vlogo kohezijske politike pri uresničevanju drugih politik Skupnosti v skladu s prenovljeno lizbonsko strategijo.
- (11) V primeru regij in držav članic, ki so upravičene do podpore v okviru cilja konvergence, mora biti cilj spodbujanje potenciala rasti, da se dosežejo in ohranijo visoke stopnje rasti, pa tudi reševanje primanjkljajev v osnovnih infrastrukturnih omrežjih in krepitev institucionalne in administrativne zmogljivosti.
- (12) Teritorialna razsežnost kohezijske politike je pomembna in vsa področja Skupnosti morajo imeti možnost, da prispevajo k rasti in zaposlovanju. V skladu s tem morajo strateške smernice upoštevati potrebe po naložbah tako na mestnih kot na podeželskih območjih glede na posamezno vlogo v regionalnem razvoju in zato, da se spodbuja uravnotežen razvoj, trajnostne skupnosti in socialna vključenost.
- (13) Cilj evropskega teritorialnega sodelovanja ima pomembno vlogo pri zagotavljanju uravnoteženega in trajnostnega razvoja ozemlja Skupnosti. Strateške smernice morajo prispevati k uspešnosti cilja evropskega teritorialnega sodelovanja, ki je odvisen od skupnih razvojnih strategij zadevnih ozemelj na nacionalni, regionalni in lokalni ravni ter povezovanja v omrežja, zlasti da se zagotovi pretok idej o vključevanju nacionalnih in regionalnih kohezijskih programov.
- (14) Zaradi spodbujanja trajnostnega razvoja mora biti v strateških smernicah jasno izražena potreba po upoštevanju varstva in izboljšanju okolja pri pripravljanju nacionalnih strategij.
- (15) Enakost med moškimi in ženskami ter preprečevanje diskriminacije na podlagi spola, rase ali etničnega porekla ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti sta osnovni načeli kohezijske politike in ju je treba vključiti v vse ravni strateškega pristopa h koheziji.
- (16) Dobro upravljanje je na vseh ravneh bistveno za uspešno izvajanje kohezijske politike. Strateške smernice morajo upoštevati vlogo široko zastavljenega partnerstva pri oblikovanju in izvajanju razvojnih strategij, kar je potrebno, da se zagotovi uspešno upravljanje zapletenih kohezijskih strategij, ter potrebo po kakovosti in učinkovitosti v javnem sektorju.
- (17) Te strateške smernice so enoten orientacijski okvir, ki naj ga države članice in regije uporabljajo pri razvijanju nacionalnih in regionalnih programov, še zlasti za preučitev njihovega vpliva na cilje Skupnosti glede kohezije, rasti in novih delovnih mest. Vsaka država članica naj na podlagi teh strateških smernic pripravi nacionalni strateški referenčni okvir in iz njega izhajajoče operativne programe –

SPREJEL NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 2

Ta odločba je naslovljena na države članice.

Člen 1

V Luxembourg, 6. oktobra 2006

Sprejmejo se strateške smernice Skupnosti o gospodarski, socialni in teritorialni koheziji (v nadaljevanju „strateške smernice“), kakor so določene v Prilogi, na podlagi katerih države članice pripravijo nacionalne strateške referenčne okvire in operativne programe za obdobje od leta 2007 do leta 2013.

Za Svet
Predsednik
K. RAJAMÄKI

PRILOGA

Strateške smernice Skupnosti o gospodarski, socialni in teritorialni koheziji, 2007–2013

1. UVOD: SMERNICE ZA KOHEZIJSKO POLITIKO, 2007–2013

V skladu z integriranimi smernicami za rast in nova delovna mesta prenovljene lizbonske strategije morajo programi, ki jih podpira kohezijska politika, poskušati nameniti sredstva za naslednje tri prednostne naloge ⁽¹⁾:

- izboljšanje privlačnosti držav članic, regij in mest z izboljšanjem dostopnosti, zagotavljanjem ustrezne kakovosti in ravni storitev ter ohranjanjem okolja,
- spodbujanje inovacij, podjetništva in rasti ekonomije znanja z raziskovalnimi in inovacijskimi zmogljivostmi, vključno z novimi informacijskimi in komunikacijskimi tehnologijami, in
- ustvarjanje več novih in boljših delovnih mest, tako da se spodbudi ljudi, da se v čim večjem številu zaposlijo ali odločijo za podjetniško dejavnost, da se izboljša prilagodljivost delavcev in podjetij ter poveča naložbe v človeški kapital.

Pri vključevanju prenovljene lizbonske strategije v nove programe je posebna pozornost namenjena naslednjim načelom:

Prvič, v skladu s ponovnim zagonom lizbonske strategije se mora kohezijska politika močneje osredotočiti na znanje, raziskave in inovacije ter človeški kapital. Skladno s tem je treba bistveno povečati celoten finančni napor v podporo tem področjem dejavnosti, kot zahtevajo nove določbe o namenitvi sredstev ⁽²⁾. Poleg tega se morajo države članice in regije zgledovati po najboljši praksi, kjer je ta ustvarila vidno pozitivne rezultate pri rasti in novih delovnih mestih.

Drugič, države članice in regije morajo slediti cilju trajnostnega razvoja ter povečevati sinergije med gospodarsko, socialno in okoljsko razsežnostjo. Prenovljena lizbonska strategija za rast in nova delovna mesta ter nacionalni programi reform poudarjajo vlogo okolja pri rasti, konkurenčnosti in zaposlovanju. Varstvo okolja je treba upoštevati pri pripravi programov in projektov, da se spodbuja trajnostni razvoj.

Tretjič, države članice in regije morajo slediti cilju enakosti med moškimi in ženskami na vseh stopnjah priprave in izvajanja programov in projektov. To se lahko izvede s posebnimi ukrepi za spodbujanje enakosti in s pozornim upoštevanjem, kako lahko drugi projekti ali upravljanje skladov vplivajo na ženske in moške.

Četrtič, države članice morajo sprejeti ustrezne ukrepe za preprečevanje kakršne koli diskriminacije na podlagi spola, rase ali etničnega porekla, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti na različnih stopnjah izvajanja skladov. Eno od meril, ki jih je treba spoštovati pri opredelitvi dejavnosti, ki jih sofinancirajo skladi, in upoštevati na različnih stopnjah izvajanja, je zlasti ureditev dostopa za invalidne osebe.

V naslednjih oddelkih se s pomočjo posebnih smernic pod posameznimi naslovi obravnavajo ključni vidiki vsakega od teh širših področij. Vse te podrobneje razdelane smernice ne bodo ustrezne za vse regije. Najustreznejša sestava naložb je na koncu odvisna od analize prednosti in pomanjkljivosti posamezne države članice in regije ter posebnih nacionalnih in regionalnih razmer. Smernice so predvsem enoten okvir, ki ga naj države članice in regije uporabijo pri razvijanju nacionalnih, regionalnih in lokalnih programov, še zlasti za preučitev njihovega vpliva na cilje Skupnosti glede kohezije, rasti in novih delovnih mest.

⁽¹⁾ Sporočilo Spomladanskemu Evropskemu svetu „Skupna prizadevanja za gospodarsko rast in nova delovna mesta – Nov začetek za Lizbonsko strategijo“. COM(2005) 24, 2.2.2005.

⁽²⁾ Člen 9 Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1260/1999. UL L 210, 31.7.2006, str. 25.

1.1 Smernica: Spremenimo Evropo in njene regije v privlačnejši kraj za naložbe in delo

Eden od predpogojev za rast in nova delovna mesta je zagotoviti, da imajo podjetja na voljo potrebno infrastrukturo (npr. promet, okolje, energija). Sodobna in varna infrastruktura je pomemben dejavnik v poslovanju številnih podjetij in vpliva na gospodarsko in socialno privlačnost regij in mest. Naložbe v infrastrukturo v regijah, ki zaostajajo v razvoju, posebno v novih državah članicah, bodo spodbudile rast in tako okrepile zbliževanje z ostalo Unijo ter izboljšale kakovost življenja. Sredstva je treba pridobivati ne le iz nepovratnih sredstev, ampak tudi, kadar je mogoče, iz zasebnega sektorja in posojil, na primer od Evropske investicijske banke (EIB). V naslednjem obdobju bodo imeli organi, ki so pristojni za programe v državah članicah, možnost bolje izkoristiti strokovno znanje in izkušnje EIB pri pripravi primernih projektov za financiranje iz naslova EU v okviru pobude JASPERS.

1.1.1 Razširitev in izboljšanje prometne infrastrukture

Zagotavljanje učinkovite, prilagodljive, varne in čiste prometne infrastrukture se lahko razume kot potreben predpogoj za gospodarski razvoj, saj povečuje produktivnost in s pospeševanjem pretoka ljudi in blaga tudi razvojne vidike zadevnih regij. Prometna omrežja spodbujajo priložnosti za trgovino in povečujejo učinkovitost. Poleg tega je razvoj prometne infrastrukture po vsej Evropi (predvsem pomembnih delov tridesetih prednostnih projektov za vseevropska prometna omrežja „TEN-T projekti“), s posebnim poudarkom na čezmejnih projektih, bistven za boljše povezovanje notranjih trgov, posebno v razširjeni Uniji.

Naložbe v infrastrukturo se morajo prilagoditi posebnim potrebam in stopnji gospodarskega razvoja regij in zadevnih držav. Te potrebe so običajno večje v konvergenčnih regijah in v državah, ki črpajo iz Kohezijskega sklada. Običajno naložbe v infrastrukturo (kot tudi druge naložbe) kažejo upadanje donosa nad določeno stopnjo financiranja. Gospodarska donosnost takšnih naložb je zelo visoka, ko je infrastruktura nezadostna in so osnovna omrežja nedokončana, ampak verjetno upade, ko je dosežena določena stopnja.

Zato je treba upoštevati stopnjo regionalnega gospodarskega razvoja in dejstvo, da obstaja možnost visokih dotacij za infrastrukturo. V najmanj razvitih regijah in državah lahko mednarodne in medregionalne povezave dolgoročneje ponudijo višjo stopnjo donosa v obliki povečane konkurenčnosti poslovanja in omogočijo tudi pretok delovne sile. Vendar je za regije, ki imajo razpršeno gospodarsko dejavnost majhnega obsega in v katerih vzorec poseljenosti temelji na majhnih mestih, gradnja regionalne prometne infrastrukture primernejša. V regijah z neprimernimi cestnimi omrežji morajo biti sredstva na voljo tudi za gradnjo cestnih povezav, ključnih za gospodarske dejavnosti. Obravnavati je treba tudi izzive mobilnosti in dostopnosti v mestih, pri čemer je treba podpirati integrirane sisteme upravljanja in rešitve čistega prometa.

Da bi kar se da povečali koristi od naložb v promet, je treba pri pomoči iz skladov upoštevati številna načela.

Prvič, treba je uporabiti objektivno merilo za določitev stopnje in narave nameravane naložbe v infrastrukturo. Na primer, možne stopnje donosa je treba meriti s stopnjo gospodarskega razvoja in naravo gospodarskih dejavnosti zadevnih regij, s prevladujočo gostoto in kakovostjo infrastruktur ali stopnjo preobremenjenosti. Pri določanju socialnih stopenj donosa je treba ustrezno upoštevati tudi okoljske in socialne posledice predvidenih infrastrukturnih projektov.

Drugič, čim bolj je treba spoštovati načelo trajnostnega razvoja okolja v skladu z Belo knjigo⁽¹⁾. Prizadevati si je treba za prehode na okolju prijaznejše načine prevoza. Vendar je treba tudi optimizirati okoljsko in splošno uspešnost posameznega načina prevoza, zlasti v zvezi z uporabo infrastrukture znotraj posameznih načinov prevoza in med njimi⁽²⁾.

Tretjič, v konvergenčnih regijah in državah, ki črpajo iz Kohezijskega sklada, je treba posebno pozornost nameniti modernizaciji železniškega sistema s pazljivo izbiro prednostnih odsekov, kar zagotavlja njihovo interoperabilnost v okviru Evropskega sistema za vodenje železniškega prometa.

⁽¹⁾ „Evropska prometna politika za leto 2010: čas za odločitev“. COM(2001) 370.

⁽²⁾ „Ohranitev Evrope v gibanju. Trajnostna mobilnost za evropsko celino“ („Keep Europe moving. Sustainable mobility for the European continent“). COM(2006) 314, 22.6.2006.

Četrtič, naložbe v prometno infrastrukturo mora spremljati pravilno upravljanje prometa s posebno pozornostjo na varnosti v skladu z nacionalnimi standardi in standardi Skupnosti. Nacionalne in regionalne strategije morajo upoštevati potrebo po doseganju uravnotežene (in čiste) strukture prevoza, ki zadovoljuje tako gospodarske kot tudi okoljske potrebe. Strategije morajo na primer vključevati inteligentne prometne sisteme, več-modalne platforme in še zlasti tehnologijo, ki je v uporabi za zgoraj navedeni Evropski sistem za vodenje železniškega prometa in program za raziskave o upravljanju zračnega prometa Enotnega evropskega neba (SESAR – za enotnejši sistem za vodenje zračnega prometa v Evropi).

Na podlagi zgoraj navedenih načel, so smernice za ukrepanje naslednje:

- Države članice in regije, ki so upravičene do financiranja v okviru cilja konvergence ⁽¹⁾ ali Kohezijskega sklada, morajo dati ustrezno prednost tistim od 30 projektov evropskega interesa, ki zadevajo njihova ozemlja. V tej skupini projektov si čezmejne povezave zaslužijo posebno pozornost. Ostale TEN-T projekte in strateške prometne povezave je treba podpirati, če so pomembni zaradi svojega prispevka k rasti in konkurenčnosti.
- Dopolnilna naložba v sekundarne povezave bo prav tako pomembna v okviru integriranega regionalnega prometa in komunikacijske strategije za mesta in podeželje, zato da bodo lahko regije izkoristile možnosti, ki jih ponujajo glavna omrežja.
- Večji dostop mora prav tako biti zagotovljen za podporo železniški infrastrukturi. Železniške takse bi morale omogočiti dostop neodvisnim izvajalcem. Prav tako bi morale okrepiti gradnjo interoperabilnega omrežja v celotni EU. Usklajenost in uporaba interoperabilnosti ter prilagoditev Evropskega sistema za vodenje železniškega prometa na vlaku in na progah morajo biti del vseh financiranih projektov, kadar je to ustrezno.
- Pospeševanje okoljsko trajnostnih prometnih omrežij, zlasti v mestih. To vključuje infrastrukturo javnega prometa (vključno z infrastrukturami, ki so namenjene sistemu parkiraj in se pelji), načrte mobilnosti, obvoznice, povečanje varnosti na cestnih križiščih, lahki promet (kolesarske steze, pločniki). Prav tako vključuje ukrepe, ki zagotavljajo dostopnost do skupnih storitev javnega prometa nekaterim ciljnim skupinam (starejši, invalidi) in ki zagotavljajo distribucijska omrežja za nadomestna goriva. K trajnosti povezav prispevajo tudi notranje plovne poti.
- Da se zagotovi optimalna učinkovitost prometnih infrastruktur za spodbujanje regionalnega razvoja, je treba pozornost nameniti izboljšanju povezanosti neobalnih območij, otoških ali najbolj oddaljenih ozemelj s TEN-T projekti. V zvezi s tem bo pomagal razvoj sekundarnih povezav, s poudarkom na interoperabilnosti in trajnostnem prometu. Zlasti pristanišča in letališča morajo biti povezana z notranjostjo države.
- Več pozornosti je treba nameniti razvoju „pomorskih avtocest“ in pomorskemu prevozu na kratke razdalje, ki sta najprimernejši nadomestni možnosti za cestni in železniški promet.

Kadar države članice hkrati prejemajo podporo iz Kohezijskega sklada in iz strukturnih skladov, je treba razlikovati programe glede na vrsto dejavnosti, ki jo financira posamezni sklad, pri čemer ima Kohezijski sklad ključno vlogo pri podpori vseevropskim prometnim omrežjem.

Nasprotno pa se morata strukturna sklada na splošno osredotočiti na razvoj infrastrukture, ki je povezan z ukrepi, ki spodbujajo gospodarsko rast (na primer razvoj turizma, izboljšave za povečanje privlačnosti industrijskih območij itd.). V zvezi s cestno infrastrukturo morajo naložbe ustrezati tudi splošnemu cilju varnosti v cestnem prometu.

Sofinanciranje iz skladov mora dopolnjevati nepovratna sredstva iz proračuna vseevropskih omrežij, pri čemer se je treba izogniti podvajanju pri pomoči Skupnosti. Države članice lahko uporabijo koordinatorje kot sredstvo, s katerim se skrajša čas, ki preteče med načrtovanjem omrežja in fizično izgradnjo. Države članice bodo morale vnaprej določiti instrument, ki bo najbolj ustrežal načrtovanim projektom. Financiranje kohezijske politike se lahko združuje z garancijo za posojilo, ki je del instrumentov TEN-T.

⁽¹⁾ UL L 167, 30.4.2004, str. 1.

1.1.2 Krepitev sinergij med varstvom okolja in gospodarsko rastjo

Okoljske naložbe lahko prispevajo h gospodarstvu na tri načine: lahko zagotovijo dolgoročno trajnost gospodarske rasti, zmanjšajo zunanje okoljske stroške za gospodarstvo (npr. stroške zdravstvenih storitev, stroške za čiščenje ali povračilo za škodo) ter pospešujejo inovacije in ustvarjanje delovnih mest. Prihodnji kohezijski programi morajo biti usmerjeni h krepitvi možnih sinergij med varstvom okolja in gospodarsko rastjo. Zagotavljanje okoljskih storitev, denimo dobava čiste vode, infrastrukture za ravnanje z odpadki in odpadno vodo, upravljanje naravnih virov, dekontaminacija tal za pripravo na nove gospodarske dejavnosti ter zaščita pred nekaterimi okoljskimi tveganji (t.j. opustošenjem, sušami, požari in poplavami), morajo pri tem imeti veliko prednost.

Da se povečajo gospodarske koristi in zmanjšajo stroški, je treba dati prednost reševanju težav v zvezi z onesnaževanjem okolja pri njihovem izvoru. V sektorju za ravnanje z odpadki to pomeni osredotočenje na preprečevanje odpadkov, reciklažo in biorazgradnjo odpadkov, kar je stroškovno učinkovito in pomaga ustvarjati nova delovna mesta.

Razvojne strategije morajo temeljiti na predhodnem vrednotenju potreb in posebnih težav, s katerimi se srečujejo regije, in kadar je to možno, pri tem uporabiti ustrezne kazalce. Prizadevati si je treba za internalizacijo zunanjih okoljskih stroškov in za podporo vzpostavitvi in razvoju tržno zasnovanih instrumentov (glej na primer instrumente, ki so predlagani v Akcijskem načrtu za okoljske tehnologije). V zvezi s tem je pozornost namenjena pobudi Globalno nadzorovanje okolja in varnosti, ki bo od leta 2008 zagotavljala vseevropske posodobljene informacije o pokritosti zemljišč/rabi zemljišč in značilnostih oceanov ter zemljevide o izrednih dogodkih v primeru nesreč in nezgod.

Skladno s tem so priporočljive naslednje smernice za ukrepanje:

- Obravnavanje znatnih potreb za naložbe v infrastrukturo zlasti v konvergenčnih regijah in zlasti v novih državah članicah zaradi uskladitve z okoljsko zakonodajo na področjih voda, odpadkov, zraka, varovanja narave in vrst ter biotske raznovrstnosti.
- Zagotavljanje privlačnih pogojev za gospodarstvo in njegovo visoko kvalificirano delovno silo. To se lahko zagotovi s pospeševanjem načrtovanja rabe zemljišč, ki zmanjšuje širjenje mestnih območij, in z obnavljanjem fizičnega okolja, vključno z razvojem naravnih in kulturnih dobrin. Naložbe na tem področju morajo biti jasno povezane z razvojem inovativnih gospodarskih dejavnosti, ki ustvarjajo delovna mesta na zadevnih območjih.
- Pospeševanje naložb, ki prispevajo k obveznostim EU iz Kjotskega protokola, in naložb v trajnostni promet in energijo, ki so zajete drugje.
- Izvajanje ukrepov za preprečevanje tveganja z izboljšanim upravljanjem naravnih virov, bolj ciljno zasnovanimi raziskavami in boljšo rabo IKT ter bolj inovativno politiko javnega upravljanja, vključno z, denimo, preventivnim spremljanjem.

Kadar države članice prejemajo podporo iz Kohezijskega sklada in tudi iz strukturnih skladov, je treba jasno razlikovati programe glede na vrsto dejavnosti, ki jo financira posamezni sklad.

1.1.3 Obravnavanje intenzivne rabe tradicionalnih energetske virov v Evropi

Sorodna prednostna naloga je potreba po zmanjšanju odvisnosti od tradicionalne energije z izboljšavami energetske učinkovitosti in obnovljivih virov energije. Naložbe na teh področjih prispevajo k zanesljivosti oskrbe z energijo za dolgotrajno rast, pri čemer delujejo kot vir inovacij in zagotavljajo možnosti za izvoz ter so stroškovno učinkovite, zlasti če cene energije ostajajo visoke.

Naložba v tradicionalne vire energije je prav tako potrebna za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe. Skladi se morajo osredotočiti – kadar obstajajo dokazi za tržno nepopolnost in kadar to ni v nasprotju z liberalizacijo trga – zlasti v dokončanje medomrežnega povezovanja s posebnim poudarkom na vseevropskih omrežjih, izboljševanju elektroenergetskih omrežij ter dokončanju in izboljšanju prenosnih in distribucijskih omrežij za zemeljski plin tudi v otoških in najbolj oddaljenih regijah, kjer je to ustrezno.

Smernice za ukrepanje v tem poglavju so naslednje:

- Podpiranje projektov za izboljšanje energetske učinkovitosti, na primer v stavbah, in razširjanje razvojnih modelov nizke energetske intenzivnosti.
- Podpiranje razvoja in uporabe obnovljivih in alternativnih tehnologij (kot so veter, sonce, biomasa), vključno za gretje in hlajenje, ki lahko EU zagotovijo vrhunskost in tako okrepijo njen konkurenčni položaj. Takšne naložbe prav tako prispevajo k lizbonskemu cilju glede pridobivanja 21 % električne energije iz obnovljivih virov do leta 2010.
- Osredotočanje naložb v tradicionalne vire energije za razvoj omrežij, kadar obstaja dokaz o tržni nepopolnosti. Te naložbe najbolj zadevajo konvergenčne regije.

1.2 Smernica: Izboljšanje znanja in inovativnosti za rast

Cilji Skupnosti v zvezi z rastjo in ustvarjanjem novih delovnih mest bodo zahtevali strukture premik gospodarstva k dejavnostim, ki temeljijo na znanju. To zahteva ukrepe na številnih področjih delovanja: obravnavanje nizkih stopenj raziskav in tehnološkega razvoja, posebno v zasebnem sektorju; spodbujanje inovacij z novimi ali izboljšanimi izdelki, postopki in storitvami, ki so lahko kos mednarodni konkurenci; povečanje regionalne in lokalne zmogljivosti za pripravo in prevzem novih tehnologij (zlasti IKT) in zagotavljanje večje podpore tveganju.

Izdatki za RTR v odstotku BDP so se povečali, vendar zanemarljivo malo, in z 1,9 % BDP ostajajo veliko nižji od lizbonskega cilja 3 %⁽¹⁾. Medtem ko ostaja primanjkljaj poslovnih naložb v RTR še vedno znaten, znamenja kažejo, da je javno vlaganje na tem področju prav tako ogroženo. Razlike na področju RTR in inovacij po državah in med njimi, zlasti v zvezi s poslovnimi izdatki za RTR, so veliko večje kot razlike v prihodku. Povezovanje nacionalnih pobud in pobud Skupnosti se je sicer začelo, potrebni pa so ukrepi za usklajevanje poslovnih potreb s ponudbo RTR iz javnih in zasebnih ustanov na področju RTR. Zaostanek Evrope za drugimi vodilnimi gospodarstvi na področju inovacij se večja. Tudi v Evropi se ohranja inovacijski zaostanek, saj Uniji prepogosto ne uspe spremeniti znanja in tehnološkega razvoja v tržne izdelke in postopke. Kohezijska politika lahko pomaga pri reševanju glavnih težav, ki so krive za neuspešnost Evrope na področju inovacij, vključno z neučinkovitimi inovacijskimi sistemi, nezadostno podjetniško dinamiko ali počasnim prevzemom IKT v poslovnem sektorju.

V zvezi s tem je treba okrepiti nacionalne in regionalne zmogljivosti RTR, podpreti naložbe v infrastrukturo IKT ter širiti tehnologijo in znanje s primernimi mehanizmi za prenos in izmenjavo tehnologije in znanja. Poglobljanje ozaveščenosti za spodbujanje boljše rabe obstoječega potenciala RTR bi lahko spodbudilo regionalno „predvidevanje“ in druge regionalne metode strateškega načrtovanja, vključno z rednim in sistematičnim dialogom s ključnimi interesnimi skupinami. Prav tako je pomembno povečati absorpcijsko sposobnost RTR v podjetjih, zlasti v MSP, in sicer z ukrepi za razvoj spretnosti in kompetenc; spodbujati ustvarjanje in izkoriščanje večjega bazena talentov za visoko-kakovostne raziskave v Evropi; povečati zasebne in javne naložbe v RTR in inovacije in spodbuditi partnerstva RTR po različnih regijah Unije. Evropske tehnološke platforme na primer ponujajo možnosti za boljše prilagajanje raziskovalnih programov potrebam podjetij; kohezijska politika ima lahko pomembno vlogo pri podpiranju izvajanja Agend strateškega raziskovanja v vsej Uniji, vključno z manj razvitimi regijami.

⁽¹⁾ „Vlaganje v raziskovanje: akcijski načrt za Evropo“. COM(2003) 226, 30.4.2003.

Med tem ko so neposredna nepovratna sredstva še vedno pomembna, predvsem v konvergenčnih regijah, pa se je treba osredotočiti na zagotavljanje sklopov poslovnih in tehnoloških storitev skupinam podjetij, da se jim pomaga izboljšati njihovo inovacijsko dejavnost. Neposredna nepovratna sredstva posameznim podjetjem je treba osredotočiti v izboljšanje RTR in inovacijsko zmogljivost podjetja, ne pa na začasno zmanjšanje njihovih proizvodnih stroškov, posledica česar je mrtvi kapital. To je še zlasti pomembno v tradicionalnih sektorjih, zlasti v tistih, ki so izpostavljeni globalni konkurenci in potrebujejo dodatna prizadevanja, da ostanejo konkurenčni, ter v MSP, ki so pogosto največji vir zaposlovanja na regionalni ravni. Najpomembnejše je, da se to politiko prilagodi posebnim pogojem vsake regije, in še zlasti potrebam MSP. Nacionalne, regionalne in lokalne strategije morajo temeljiti na celoviti analizi možnosti vlaganja v RTR.

Znanje in inovacije so v središču prizadevanj Skupnosti za spodbujanje hitrejši rasti in odpiranja novih delovnih mest. Na ravni Skupnosti sta predlagana dva povezana okvirna programa: Sedmi okvirni program za RTR in Okvirni program za konkurenčnost in inovacije. Sinergija med kohezijsko politiko in temi instrumenti je bistvena, tako da se raziskovalna in kohezijska politika vzajemno krepi na regionalni ravni, pri čemer nacionalne in regionalne razvojne strategije kažejo, kako bo to doseženo. Kohezijska politika lahko pomaga vsem regijam pri razvoju njihove inovacijske zmogljivosti, torej pripomore k učinkovitemu sodelovanju teh regij v Evropskem raziskovalnem prostoru ter pri dejavnostih raziskovanja in inovacij Skupnosti na splošno. Ima zlasti dve pomembni vlogi. Prva je pomagati regijam pri izvajanju regionalnih inovacijskih strategij in akcijskih načrtov, ki lahko imajo pomemben vpliv na konkurenčnost na regionalni ravni in tudi na ravni Unije kot celote; druga je pomagati dvigniti raziskovalne in inovacijske zmogljivosti v regijah na stopnjo, na kateri lahko sodelujejo v transnacionalnih projektih za raziskave.

Regionalne strategije se morajo zato osredotočiti na vlaganje v RTR, inovacije, človeški kapital in podjetništvo; zagotoviti, da te naložbe ustrezajo gospodarskim razvojnim potrebam regije in da obstaja zmožnost, da se pretvorijo v tržno inovacijo izdelkov, postopkov in storitev; povečati prenos tehnologije in izmenjavo znanja; pospeševati razvoj, širjenje in prevzem IKT v podjetjih in zagotoviti, da imajo podjetja, ki želijo vlagati v blago in storitve z visoko dodano vrednostjo, dostop do financ. Takšne strategije morajo posebej omogočiti eksperimentiranje, da se čim bolj olajšajo posegi politike in posredniških organizacij pri spodbujanju regionalnih in lokalnih udeležencev, zlasti MSP, k inovativnosti.

1.2.1 Povečanje in boljša usmerjenost naložb v RTR

Konkurenčnost evropskih podjetij je zelo odvisna od njihove zmožnosti, da na trg čim hitreje prinesejo novo znanje. Javna podpora RTR je lahko upravičena takrat, ko se odkrije obstoj tržnih napak in so lahko upravičene, če so določene naložbe v RTR javnega značaja. Vprašanje lastništva rezultatov raziskav in potreba po doseganju kritične mase na nekaterih raziskovalnih področjih prav tako upravičujeta vladno podporo RTR.

Pri izvajanju regionalne politike je treba upoštevati posebno naravo RTR. RTR zahteva zlasti tesno medsebojno sodelovanje udeležencev, ki spodbuja nastanek polov odličnosti, potrebnih za nastanek kritične mase. Geografska bližina lahko ima ključno vlogo, na primer grozdi MSP in inovacijski poli v okolici javnih ustanov za raziskovanje. Zato je pri dejavnostih RTR nujno prostorsko koncentriranje, pri tem pa je treba spodbujati absorpcijsko sposobnost območij z manj intenzivnimi dejavnostmi RTR.

Dejavnosti RTR v manj razvitih državah članicah in regijah se morajo razviti okoli obstoječih polov odličnosti in se morajo izogibati pretirani prostorski razpršenosti virov. Tudi v zvezi s tem lahko evropske tehnološke platforme pomagajo usmerjati naložbe na prednostna področja za raziskave. Naložbe morajo tudi dopolnjevati evropske prednostne naloge, določene v Sedmem okvirnem programu, in podpirati cilje prenovlje lizbonske strategije. Prednost je treba dati razvoju novih in tržnih izdelkov, storitev in veščin.

Ukrepi v okviru RTR se morajo uskladiti s politiko Skupnosti na področju RTR in s potrebami zadevnih regij. Kar zadeva metodo, morajo temeljiti na razumnem analitskem pristopu, denimo na predvidevanju; uporabi kazalnikov, na primer patentov; človeških virih v RTR; lokacijah javnih in zasebnih raziskovalnih ustanov ter na grozdi inovativnih podjetij.

Smernice za ukrepanje na področju RTR so:

- Okrepitev sodelovanja med podjetji ter med podjetji in javnimi raziskovalnimi ustanovami/terciarnimi izobraževalnimi ustanovami, na primer s podpiranjem oblikovanja regionalnih in trans-regionalnih grozdov odličnosti.
- Podpiranje dejavnosti RTR v MSP in tehnološkega prenosa (omogočanje dostopa MSP do storitev RTR v raziskovalnih ustanovah, ki so javno financirane).
- Podpiranje regionalnih čezmejnih in transnacionalnih pobud, ki so usmerjene v krepitev sodelovanja na področju raziskovanja in v povečanje zmogljivosti na prednostnih področjih raziskovalne politike EU.
- Krepitev povečanja zmogljivosti R&R, vključno z IKT, raziskovalno infrastrukturo in človeškim kapitalom na področjih z znatnim potencialom rasti.

Programi – zlasti za regije, ki so upravičene do pomoči v skladu s ciljem konvergence – lahko prispevajo k razvoju infrastrukture RTR (vključno z regionalnimi visokohitrostnimi podatkovnimi omrežji med raziskovalnimi ustanovami in v njih) in izobraževalne infrastrukture, opreme in instrumentacije v raziskovalnih ustanovah, ki so javno financirane, in v podjetjih, pod pogojem, da so te naložbe neposredno povezane s cilji regionalnega gospodarskega razvoja. To lahko vključuje raziskovalno infrastrukturo, za katero je bila študija izvedljivosti financirana iz zgodnejših okvirnih programov. Podpora za prednostne naloge Sedmega okvirnega programa mora biti usmerjena v razvoj vseh možnosti nastajajočih in obstoječih centrov odličnosti ter v pospeševanje vlaganja v človeški kapital, zlasti z usposabljanjem raziskovalcev na nacionalni ravni in ustvarjanjem pogojev za privabljanje raziskovalcev, ki se usposabljaajo v tujini.

1.2.2 Pospeševanje inovacij in spodbujanje podjetništva

Inovacije so posledica kompleksnih interaktivnih procesov, vključno z zmožnostjo podjetij, da se povežejo z dopolnilnim znanjem drugih udeležencev na trgu, organizacij in ustanov.

Naložbe v inovacije so glavna prednostna naloga kohezijske politike v okviru programov za konvergenco ter regionalno konkurenčnost in zaposlovanje. Njihovo sofinanciranje mora biti pomembna prednostna naloga v regijah, ki so zajete v programu za regionalno konkurenčnost in zaposlovanje in v katerih je treba združiti omejena finančna sredstva, da se doseže kritična masa in nastane učinek vzvoda.

Glavni cilj mora biti spodbujanje poslovnega ozračja, ki pospešuje pridobivanje, razširjanje in uporabo novega znanja v podjetjih. Da se ustvarijo učinkoviti regionalni inovacijski sistemi, morajo biti gospodarski, socialni in politični udeleženci v stiku z vrhunsko svetovno tehnološko in poslovno prakso, ki presega državno ali lokalno raven. V zvezi s tem si je treba prizadevati za sodelovanje z inovacijskimi relejnimi centri in evropskimi informacijskimi centri, ki so financirani iz Programa za konkurenčnost in inovativnost, posebno na področju transnacionalne tehnologije in širjenja informacij.

Podpreti je treba novoustanovljena podjetja, zlasti tista, ki so povezana z RTR, da se razvijejo partnerstva z raziskovalnimi ustanovami, ki temeljijo na dolgoročni viziji in jasni tržni usmeritvi. Kohezijska politika mora zagotoviti nadomestilo za tržno nepopolnost, ki ovira inovacije in podjetništvo. Ukrepi morajo temeljiti na obstoječih polih dejavnosti, da se izkoristijo regionalne možnosti za RTR ter pospešita povezovanje v omrežja in tehnološko sodelovanje znotraj regij in med njimi.

Javni organi morajo zagotoviti, da raziskovalne ustanove, zasebni sektor in javni sektor v celoti izkoristijo morebitne sinergije med njimi.

Kar zadeva metodo, bi se gospodarske razvojne strategije izboljšale z zbiranjem podatkov o obstoječih dejavnostih na področju inovacij v zadevnih regijah, na primer o zasebnem patentiranju ali o naravi, obsegu in razvojnih možnostih obstoječih grozdov na področju inovacij, vključno s tistimi, ki obsegajo zasebne in javne raziskovalne ustanove. Pri tem prav tako pomagajo ankete Skupnosti o inovacijah in rezultati Evrope na področju inovacij.

Smernice za ukrepanje v tem poglavju so:

- Povečanje učinkovitosti in dostopnosti regionalnih inovacij in izobraževanja na področju RTR podjetjem, zlasti MSP, na primer z ustanavljanjem polov odličnosti, ki združujejo visokotehnoške MSP okoli raziskovalnih in tehnoloških ustanov, ali z oblikovanjem in ustvarjanjem regionalnih grozdov okoli velikih podjetij.
- Zagotavljanje poslovnih podpornih storitev, ki pomagajo podjetjem, zlasti MSP, povečati konkurenčnost in se internacionalizirati, zlasti z izkoriščanjem možnosti, ki jih ustvarja notranji trg. Poslovne storitve morajo dati prednost izkoriščanju sinergij (na primer prenos tehnologije, znanstveni parki, centri informacijske in komunikacijske tehnologije, inkubatorji in povezane storitve, sodelovanje z grozdi) in zagotoviti več tradicionalne podpore na področju vodenja, trženja, tehnične podpore, zaposlovanja ter drugih strokovnih in komercialnih storitev.
- Zagotavljanje polnega izkoriščanja evropske prednosti na področju ekoinovacij. Ekoinovacije in izboljšanje praks MSP je treba spodbujati z uvedbo sistemov upravljanja okolja. Zdajšnje vlaganje v ta področja bo podjetjem EU prineslo trden položaj v bližnji prihodnosti, ko bodo ostale regije doumele nujnost teh tehnologij. To področje je jasno povezano z Okvirnim programom za konkurenčnost in inovacije.
- Spodbujanje podjetništva in pospeševanje ustanavljanja in razvoja novih podjetij. Poudariti je treba spodbujanje nastanka podjetniških pogankov, ki uporabljajo tehnologijo raziskovalnih ustanov ali podjetij, in sicer z različnimi tehnikami (na primer dviganje ozaveščenosti, izdelava prototipov, mentorstvo in zagotavljanje tehnične in vodstvene podpore prihodnjim podjetnikom).

Pomembno je zagotoviti, da lahko podjetja, vključno z MSP, uporabijo rezultate raziskav v komercialne namene.

Če je le mogoče, naj bi poslovne storitve opravljal zasebni sektor ali mešane javno-zasebne organizacije. Storitve morajo biti vrhunske, takoj na voljo, zlahka dostopne in morajo ustrezati potrebam MSP. Kakovost storitev je treba opredeliti in spremljati, prav tako je potrebna skladnost med ponudniki storitev, npr. z vzpostavitvijo javno-zasebnega partnerstva in sistema „vse na enem mestu“.

Upravni postopki so pogosto preveč zapleteni. Informacije in začetno podporo mora dati mreža sistemov „vse na enem mestu“, ki bi lahko bila vmesnik med javnim sektorjem in prosilcem za nepovratna sredstva; sem sodijo različni ukrepi, ki jih sofinancira kohezijska politika. Ti ponudniki morajo biti pristojni za celoten obseg državnih pomoči – neodvisno od nacionalnih in regionalnih odgovornosti – in imeti ciljno zastavljeno delovanje, katerega učinkovitost se redno spremlja.

Kadar koli so okoliščine primerne, mora biti na voljo prilagojena podpora za posebne skupine podjetij (npr. za novoustanovljena ali nedavno prenesena podjetja) ali podjetnikov (npr. mladi ljudje, ženske, starejši delavci ali pripadniki etničnih manjšin). Prav tako je treba v šolah spodbujati podjetniško izobraževanje.

1.2.3 Spodbujanje informacijske družbe za vse

Razširjanje znanj s področja informacijsko-komunikacijske tehnologije v gospodarstvu Unije je glavni vzvod za izboljšanje stopnje produktivnosti in konkurenčnosti regij. Razširjanje IKT prav tako spodbuja reorganizacijo proizvodnih metod ter nastanek novih podjetij in zasebnih storitev. Uspešno in učinkovito zagotavljanje javnih storitev – zlasti e-uprave in e-zdravja – ima pomemben potencial za gospodarsko rast in razvijanje novih storitev. Širjenje tehnologije lahko prispeva k regionalnemu razvoju, saj podpira ustanavljanje in rast polov odličnosti na področju dejavnosti IKT in razvijanje povezanosti in povezovanja v omrežja med podjetji in zlasti med MSP. Ukrepi morajo spodbuditi razvoj izdelkov in storitev, da se omogočijo in pospešijo zasebna vlaganja v IKT, pri tem pa se zagotovi konkurenca v sektorju IKT.

Ukrepi politike se morajo zato osredotočiti na povezljivost. To vključuje izboljšanje storitev za podporo inovacijam v MSP s posebnim ciljem, da se pospeši prenos tehnologij med raziskovalnimi ustanovami in podjetji. Zato je potreben tudi razvoj strokovnega znanja in veščin, potrebnih v ekonomiji znanja, in razvoj vsebin z zagotavljanjem programov in storitev (kot so e-uprava, e-poslovanje, e-učenje, e-zdravje), ki so zanimiva nadomestna možnost drugim, običajno dražjim, vzorcem zagotavljanja storitev. To je zlasti primerno za oddaljena in redko poseljena območja pa tudi za najbolj oddaljene regije, otoke ali območja z naravnimi ovirami. Uporaba ter razvoj izdelkov in storitev z vsebino se lahko obnese le, če je na voljo primerna infrastruktura, ki podpira širokopasovne storitve. Zato je pomembno, da je primerna širokopasovna komunikacijska infrastruktura na voljo v celotni Uniji po dostopni ceni.

Praviloma morajo naložbe v infrastrukturo IKT upoštevati hiter tehnološki razvoj, spoštovanje načel tehnološke nevtralnosti in odprtega dostopa. Pomembna je skladnost s pravili konkurence in izvajanjem regulativnega okvira za elektronske komunikacije.

Ukrepi morajo temeljiti na kazalnikih konteksta, povezanih z obstoječo gospodarsko strukturo (vključno z industrijsko specializacijo, stopnjo gospodarskega razvoja; kakovostjo povezljivosti z IKT in možnimi sinergijami med regionalnimi poli gospodarske dejavnosti). Pri opredelitvi regionalnih potreb je treba upoštevati obstoječe pobude Skupnosti za IKT, zlasti pobudo i2010 – Evropska informacijska družba za rast in zaposlovanje (¹).

Glede na to, da so IKT prisotne v vseh sektorjih gospodarstva in družbe, je nujno, da države članice in regije razvijejo združljive strategije informacijske družbe, ki zagotavljajo skladnost in povezovanje med sektorji z izenačitvijo ukrepov ponudbe in povpraševanja na podlagi lokalnih zahtev, udeležbe interesnih skupin ter močne javne politične podpore.

Smernice za ukrepanje so:

- Zagotavljanje, da podjetja in gospodinjstva prevzemajo IKT, in pospeševanje razvoja z uravnoteženo podporo ponudbi in povpraševanju pri izdelkih ter javnih in zasebnih storitvah IKT ter z okrepljenim vlaganjem v človeški kapital. Ti ukrepi morajo povečati produktivnost, pospešiti odprto in konkurenčno digitalno gospodarstvo ter vključujočo družbo (na primer izboljšati dostopnost za invalidne in starejše osebe) in tako spodbuditi rast in nastanek novih delovnih mest.
- Zagotavljanje dostopnosti infrastrukture IKT in sorodnih storitev, kadar jih trg ne ponuja po dostopni ceni in na ustrezni ravni, da se podprejo potrebne storitve, posebno na oddaljenih in podeželskih območjih ter v novih državah članicah.

1.2.4 Izboljšanje dostopa do finančnih sredstev

Druga ključna sestavina za spodbujanje znanja in inovacij je olajšanje dostopa do finančnih sredstev. Za pospeševanje rasti in ustvarjanja novih delovnih mest mora biti podjetnikom in podjetjem dovolj, da se jim vlaganje v razvoj in proizvodnjo blaga in storitev izplača bolj kot na primer najemanje.

Dostop do finančnih sredstev v tem kontekstu je pogosto težaven, zato ovira rast in ustvarjanje delovnih mest. Pomembno je izboljšati dostop do kapitala za dejavnosti RTR in novoustanovljena podjetja. Treba je razviti trge tveganega kapitala, povezane z inovacijskimi dejavnostmi, in izboljšati regulativno okolje, ki ugodno vpliva na podjetništvo.

Ti programi bi se lahko izvedli v tesnem sodelovanju z Evropskim investicijskim skladom (EIS) v okviru pobude JEREMIE, da bi se zagotovila finančna sredstva na področjih, kjer podjetništvo ovirajo tržne nepopolnosti zaradi visokega tveganja, povezanega z dejavnostmi RTR. Ustrezno je treba upoštevati tudi učinek vladne podpore ustanavljanju podjetij, da se preprečijo izrinjanje zasebnega vlaganja in ukrepi, ki škodijo konkurenci. Izboljšati je treba tudi usklajenost skladov.

(¹) COM(2005) 229.

Zasebni lastniški in tvegani kapital ter menjajavoči se skladi za inovativna novoustanovljena podjetja morajo imeti ključno vlogo motorja na področju podjetništva, inovacij in ustvarjanja delovnih mest; ustanove javnega sektorja pa niso vedno najprimernejše za tveganje. Prednostno bi bilo treba ustanoviti ali razširiti obseg posebnih ponudnikov tveganega kapitala in bančnih garancij, kadar se pojavi tržna nepopolnost. Običajno bo njihova učinkovitost večja, če bodo ponudili integriran sveženj podpore in začeli usposabljanje še pred ustanovitvijo ali širitvijo podjetja.

Smernice za ukrepanje, temelječe na teh načelih, so:

- Podpiranje instrumentov povratnih sredstev, kot so posojila, zavarovano kreditiranje za podrejeni dolg, zamenljivi instrumenti (dolžniško-lastniški dolg) in tvegani kapital (npr. semenski kapital in tvegani kapital). Nepovratna sredstva je treba uporabiti za gradnjo in ohranjanje infrastrukture, ki olajšajo dostop do finančnih sredstev (npr. uradi za prenos tehnologije, inkubatorji, mreže „poslovnih angelov“, programi za spodbujanje naložb). Prav tako se lahko podpirajo mehanizmi garancij in vzajemnih garancij za olajšanje dostopa do mikrokreditov za MSP. V zvezi s tem bi lahko bila EIB in EIS dragocena pomoč.
- Razvoj integriranega pristopa, ki istočasno podpira inovacije, njihov prehod v novo tržno aktivnost ter razpoložljivost tveganega kapitala.
- Pokrivanje določenih posebnih skupin, na primer mladih podjetnikov ali podjetnic ali pripadnikov prikrajšanih skupin.

Tesno sodelovanje z EIS je zlasti pomembno zaradi strokovnega znanja in izkušenj, ki jih je razvijal mnogo let, da bi MSP dobila potrebno podporo, hkrati pa je razvijal tudi evropski trg tveganega kapitala. To bi lahko vključevalo sodelovanje v pobudi JEREMIE.

1.3 Smernica: več delovnih mest in boljša delovna mesta

S ponovnim zagonom lisbonske strategije je Evropski svet odobril en sam sklop smernic, ki združuje širše smernice ekonomske politike ⁽¹⁾ in smernice evropske strategije zaposlovanja, in tako zajame makroekonomsko politiko, mikroekonomsko politiko in politiko zaposlovanja za ustvarjanje rasti in delovnih mest. V skladu z uredbo o skladih ⁽²⁾ so na področju zaposlovanja in človeških virov prednostne naloge strateških smernic Skupnosti o koheziji enake prednostnim nalogam evropske strategije zaposlovanja ⁽³⁾, ki jih dopolnjujejo priporočila o zaposlovanju EU, ki določajo prednostne naloge posameznih držav.

Prizadevanje za polno zaposlitev in večjo produktivnost je odvisno od številnih različnih ukrepov, vključno z že zgoraj navedenimi. Naložbe v infrastrukturo, razvoj poslovnega sektorja in raziskave izboljšujejo zaposlitvene priložnosti, kratkoročno kot posledica prvega vala učinkov, dolgoročno pa kot posledica pozitivnega vpliva na produktivnost in konkurenčnost. Da bi bil izkoristek zaposlovanja iz teh naložb kar največji in bi te naložbe ustvarjale visoko-kakovostna stalna delovna mesta, je treba še razviti in okrepiti človeški kapital.

V zvezi z razvojem človeškega kapitala izpostavljajo smernice za zaposlovanje tri prednostne naloge pri ukrepih držav članic:

- privabiti več ljudi v zaposlitev in jih obdržati v zaposlitvi ter posodobiti sisteme socialne zaščite,
- izboljšati prilagodljivost delavcev in podjetij ter prožnost trgov dela,
- povečati naložbe v človeški kapital z boljšo izobrazbo in strokovnim znanjem.

Poleg tega, je treba ustrezno pozornost nameniti naložbam za izboljšanje učinkovitosti v javni upravi ter šolstvu, socialnem varstvu in zdravstvu ter kulturni infrastrukturi.

⁽¹⁾ UL L 205, 6.8.2005, str. 21.

⁽²⁾ Člen 2 Uredbe (ES) št. 1081/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o Evropskem socialnem skladu, ki razveljavlja Uredbo (ES) št. 1784/1999, UL L 210, 31.7.2006, str. 12.

⁽³⁾ COM(2005) 141, 12.4.2005.

Kohezijska politika se mora osredotočiti na reševanje posebnih izzivov evropske strategije zaposlovanja v posamezni državi članici s podpiranjem ukrepov v okviru cilja konvergence in cilja regionalne konkurenčnosti ter zaposlovanja, ob upoštevanju obsega dejavnosti, opredeljenega v zakonodajnem okviru. Obseg ukrepov, upravičenih do finančnih sredstev, in finančnih virov je pri prvem cilju večji. Za uresničitev drugega bodo morala biti sredstva Skupnosti bolj osredotočena, da bodo dosegla pomemben učinek.

Programi za zaposlovanje in za razvoj človeških virov morajo upoštevati izzive in prednostne naloge posameznih držav, kot je izpostavljeno v priporočilih za zaposlovanje in v nacionalnih programih reform. Programi morajo, ne glede na to, ali se izvajajo na nacionalni ali regionalni ravni, učinkovito reševati teritorialne razlike in morajo biti prilagojeni potrebam na različnih območjih.

Poleg tega je bila eden od najopaznejših vidikov evropske dodane vrednosti v obdobju strukturnih skladov 2000–2006 podpora državam članicam in regijam za izmenjavo izkušenj in vzpostavitev omrežij ter s tem spodbujanje inovativnosti. V zvezi s tem je treba izkoristiti izkušnje, pridobljene s pobudo Skupnosti EQUAL, tako da se vključijo načela, na katerih je temeljila – inovativnost, transnacionalnost, partnerstvo, vključitev načela enakosti spolov.

1.3.1 Privabiti več ljudi v zaposlitev in jih obdržati v zaposlitvi ter posodobiti sisteme socialne zaščite

Širitev osnove gospodarske dejavnosti, dvig ravni zaposlovanja in zmanjševanje brezposelnosti so bistvenega pomena za trajno gospodarsko rast, uveljavitev družbe socialne vključenosti in boj proti revščini. Večja udeležnost v zaposlitvi je vse bolj nujna zaradi pričakovanega upada aktivnega prebivalstva. V okviru smernic za zaposlovanje so smernice za ukrepanje v tem naslovu naslednje:

- Izvajanje politike zaposlovanja, usmerjene k doseganju polne zaposlenosti, izboljšanju kakovosti in produktivnosti pri delu ter kreptvi socialne in teritorialne kohezije.
- Spodbujanje pristopa k zaposlovanju po življenjskih obdobjih.
- Zagotavljanje vključujočih trgov dela, izboljšanje privlačnosti dela in omogočanje, da se iskalcem zaposlitve delo izplača, tudi pri krajšanih in nedejavnih osebam.
- Izboljšanje ujemanja s potrebami trga dela.

Ukrepi morajo temeljiti na predhodnem prepoznavanju potreb z uporabo, na primer, ustreznih državnih in/ali regionalnih kazalnikov, kot so stopnja brezposelnosti in udeležnosti v zaposlitvi, dolgoročne stopnje brezposelnosti, stopnja prebivalstva, ki živi na pragu revščine in raven dohodka. Kadar statistika na regionalni ravni ne zazna velikih neskladij, je treba pozornost nameniti lokalni ravni.

Uspešne in učinkovite institucije trga dela, predvsem zavodi za zaposlovanje, ki se lahko odzovejo na izzive hitrega gospodarskega in družbenega prestrukturiranja in demografskega staranja, so bistvenega pomena pri zagotavljanju storitev iskalcem zaposlitve, brezposelnim in pri krajšanih osebam in bi lahko dobile podporo strukturnih skladov. Te institucije imajo ključno vlogo pri izvajanju aktivne politike trga dela in zagotavljanju storitev po potrebah posameznika, da tako spodbudijo geografsko in poklicno mobilnost ter ujemanje med ponudbo in povpraševanjem, vključno na lokalni ravni. Pomagati morajo predvideti pomanjkanja in ozka grla na trgu dela ter zahteve po poklicih in strokovnem znanju. Posledično bodo pomagale tudi pri pozitivnem upravljanju ekonomske migracije. Lahka dostopnost in preglednost storitev, ki so na voljo, sta bistvenega pomena. Omrežje EURES je ključnega pomena za večanje poklicne in geografske mobilnosti na nacionalni in evropski ravni⁽¹⁾.

Pomembna prednostna naloga mora biti krepitev aktivnih in preventivnih ukrepov trga dela, da se odpravijo ovire za vstop na trg dela ali obstoj na njem in se spodbudi mobilnost iskalcev zaposlitve, brezposelnih in neaktivnih, starejših delavcev in tudi tistih, pri katerih obstaja tveganje brezposelnosti, pri čemer je treba posebno pozornost nameniti nizko kvalificiranim delavcem. Ukrepanje se mora osredotočiti na zagotavljanje storitev po potrebah posameznika, vključno s pomočjo pri iskanju zaposlitve, prakso in usposabljanjem, da se znanje iskalcev zaposlitve in zaposlenih prilagodi potrebam lokalnih trgov dela. V celoti je treba upoštevati možnosti samozaposlitve in ustanovitve podjetja, poznavanje IKT in računalniško pismenost. Posebno pozornost je treba nameniti:

⁽¹⁾ EURES, ki je bil vzpostavljen leta 1993, je omrežje za sodelovanje med Evropsko komisijo in javnimi službami za zaposlovanje iz držav članic EGS (države članice EU in Norveška, Islandija ter Lihtenštajn) ter drugimi partnerskimi organizacijami.

- izvajanju Evropskega mladinskega pakta, tako da se mladim omogoči lažji dostop do zaposlitve, lažji prehod od izobraževanja k delu, vključno s kariernim svetovanjem, pomočjo pri zaključevanju šolanja, dostopom do ustreznega usposabljanja in pripravništva,
- izvajanje Evropskega pakta za enakost med spoloma z upoštevanjem načela enakosti med spoloma in posebnimi ukrepi za večjo udeleženo žensk v zaposlitvi, za zmanjševanje poklicnega razlikovanja, za odpravljanje razlik v plačah med spoloma in spolnih stereotipov, zagotavljanje družinam prijaznega delovnega okolja ter usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja. Bistvenega pomena je lažji dostop do otroškega varstva in storitev oskrbe za vzdrževane osebe, prav tako uveljavljanje enakosti med spoloma v politiki in pri ukrepih, ozaveščanje in dialog med interesnimi skupinami,
- posebnim ukrepom za krepitev dostopa migrantov do trga dela in za njihovo lažjo vključitev v družbo, in sicer z usposabljanjem in potrjevanjem usposobljenosti, pridobljene v tujini, individualnim svetovanjem, jezikovnim izobraževanjem, ustrezno podporo podjetništvu ter z ozaveščanjem delodajalcev in delavcev migrantov glede njihovih pravic in dolžnosti ter strožjim izvajanjem protidiskriminacijskih pravil.

Druga prednostna naloga bi morala biti zagotavljanje vključujočih trgov dela za prikrajšane ljudi ali ljudi na robu socialne izključenosti, denimo mladi, ki predčasno opustijo šolanje, dolgotrajno brezposelne osebe, pripadnike manjšin in invalidne osebe. Tu je potrebna še obsežnejša podpora vzpostavljanju vključevanja in boju proti diskriminaciji. Cilj mora biti:

- izboljšanje njihove zaposljivosti z večjo udeležbo v poklicnem izobraževanju in usposabljanju, z rehabilitacijo, ustreznimi spodbudami in delovno ureditvijo, potrebno socialno podporo in storitvami oskrbe, vključno z razvijanjem socialne ekonomije,
- boj proti diskriminaciji in spodbujanje sprejemanja različnosti na delovnem mestu z usposabljanjem in kampanjami za dvig ozaveščenosti glede različnosti, v katerih bodo lokalne skupnosti in podjetja v celoti sodelovali.

1.3.2 Izboljšanje prilagodljivosti delavcev in podjetij ter prožnosti trga dela

Glede na povečane pritiske globalizacije, skupaj z nenadnimi in nepričakovanimi trgovinskimi pretresi, in upoštevanje vedno novih tehnologij, mora Evropa izboljšati svojo sposobnost predvideti, sprožiti in vsrkati gospodarske in družbene spremembe. V okviru smernic za zaposlovanje so smernice za ukrepanje v tem naslovu naslednje:

- Spodbujanje prožnosti v povezavi z varnostjo zaposlitve in zmanjševanje razčlenjenosti trga dela, ob upoštevanju vloge socialnih partnerjev.
- Zagotavljanje zaposlovanju prijaznega gibanja stroškov dela in mehanizme za določanje plač.

Osredotočiti se je treba na ukrepe za spodbujanje naložb podjetij, zlasti MSP, ter delavcev v človeške vire z zagotavljanjem strategij in sistemov vseživljenjskega učenja, s čimer dobijo zaposleni, zlasti nizko kvalificirani in starejši delavci znanje, potrebno za prilagajanje ekonomiji znanja in za podaljšanje delovnega življenja. Pozornost je treba nameniti zlasti:

- oblikovanju strategij in sistemov vseživljenjskega učenja, vključno z mehanizmi, kot so regionalni in sektorski skladi, da bi se povečale naložbe podjetij in bi se delavci udeleževali usposabljanja,
- izvajanju teh strategij s prispevanjem k financiranju sistemov in dejavnosti usposabljanja. Prednost je treba nameniti podjetništvu in MSP, vključno z njihovim lažjim dostopom do zunanjih virov v zvezi z usposobljenostjo, finančnim inženiringom, kot je instrument JEREMIE, in usposabljanjem – s poudarkom na IKT in upravljanju. Posebno pozornost je treba nameniti večji udeleženi nizko kvalificiranih in starejših delavcev pri usposabljanju in prekvalificiranju.

Zlasti je pomembno boljše predvidevanje in učinkovito upravljanje gospodarskega prestrukturiranja, posebno kot posledica sprememb, povezanih z odpiranjem trgovine. Premisliti je treba o oblikovanju sistemov spremljanja, ki vključujejo socialne partnerje, podjetja in lokalne skupnosti, preučevanju socialno-ekonomskih sprememb na nacionalni, regionalni in lokalni ravni ter ocenjevanju prihodnjih gospodarskih trendov in trendov trga dela. Treba je uvesti podporo programom, usmerjenim v posodabljanje trgov dela in predvidevanje postopnih sprememb znotraj Unije, zlasti v kmetijstvu, tekstilni in avtomobilski industriji ter rudarstvu, skupaj z dejavnimi ukrepi za krepitev gospodarske blaginje regij. V okviru prestrukturiranja podjetja in sektorja imajo svoje mesto tudi posebne storitve zaposlovanja, usposabljanja in podpore za delavce, denimo načrti za hiter odziv v primeru skupinskih odpuščanj.

Pozornost je treba nameniti tudi razvoju in širjenju znanja o inovativnih in prilagodljivih oblikah organizacije dela, da se izkoristi prednost novih tehnologij – vključno z delom na daljavo, izboljšanjem zdravja in varnosti pri delu (npr. industrijska varnost), večanjem produktivnosti in spodbujanjem boljšega usklajevanja med delom in družinskim življenjem. To lahko vključuje tudi dvigovanje ozaveščenosti o družbeni odgovornosti gospodarskih družb, večjo ozaveščenost v zvezi s pravicami iz delovnega razmerja, pobude za spoštovanje delovnega zakonika, zmanjševanje sive ekonomije in načine za preoblikovanje dela na črno v redno zaposlitev.

Socialni partnerji morajo imeti pomembno vlogo pri vzpostavljanju mehanizmov, ki zagotavljajo prožnost trga dela. Zato morajo države članice spodbujati sodelovanje socialnih partnerjev pri dejavnostih iz te prednostne naloge. Razen tega se v okviru cilja konvergenca dodeli ustrezen obseg sredstev iz Evropskega socialnega sklada (ESS) za povečanje usposobljenosti, ki zajema usposabljanje, ukrepe za povezovanje v omrežja, krepitev socialnega dialoga in dejavnosti, ki jih skupaj izvajajo socialni partnerji.

1.3.3 *Izboljšanje naložb v človeški kapital z boljšo izobrazbo in strokovnim znanjem*

Evropa mora več vlagati v človeški kapital. Preveč ljudi nima vstopa na trg dela ali ne ostane na njem zaradi pomanjkanja znanja, vključno z osnovno sposobnostjo pisanja in računanja, ali neustreznega znanja. Za izboljšanje dostopa do zaposlitve za vse starosti ter za dvig produktivnosti in kakovosti pri delu je treba pospešiti naložbe v človeški kapital ter oblikovati in izvajati učinkovite državne strategije za vseživljenjsko učenje, ki bodo koristile posameznikom, podjetjem, gospodarstvu in družbi. V okviru smernic za zaposlovanje so smernice za ukrepanje v tem naslovu naslednje:

- Razširjanje in izboljšanje naložb v človeški kapital.
- Prilagajanje sistemov izobraževanja in usposabljanja novim zahtevam po usposobljenosti.

Reforme trga dela, da se privabi več ljudi v zaposlitev in se poveča prilagodljivost delavcev in podjetij, je treba združiti z reformami sistemov izobraževanja in usposabljanja. V predhodnih programskih obdobjih sta strukturna sklada veliko investirala v sisteme izobraževanja in usposabljanja. V naslednjem programskem obdobju je treba okrepiti naložbo v človeški kapital z osredotočanjem na lizbonske cilje v skladu z integriranimi smernicami za rast in zaposlovanje. Treba je obravnavati naslednje splošne prednostne naloge:

- večanje in izboljšanje naložb v človeški kapital, vključno z oblikovanjem ustreznih pobud in mehanizmov delitve stroškov za podjetja, javne organe in posameznike,
- podpiranje skladnih in celovitih strategij vseživljenjskega učenja, pri čemer je treba posebno pozornost nameniti obravnavanju potreb ekonomije znanja po strokovnem znanju in spretnostnih, vključno s podporo sodelovanju in oblikovanju partnerstva med državami članicami, regijami in mesti pri izobraževanju in usposabljanju zaradi lažje izmenjave izkušenj in dobre prakse, vključno z inovativnimi projekti. Posebno pozornost je treba nameniti reševanju potreb prikrajsanih skupin,
- podpiranje oblikovanja in uvajanja reform v sistemih izobraževanja in usposabljanja, pri čemer je treba uporabiti, kadar je to ustrezno, skupna evropska določila in načela, zlasti za povečanje pomena izobraževanja in usposabljanja za trg dela,

- krepitev povezav med univerzami, raziskovalnimi in tehnološkimi centri ter podjetji, zlasti s povezovanjem v mrežo in skupnimi ukrepi.

V zvezi s ciljem konvergence se številne države članice in regije srečujejo z znatnimi izzivi na področju izobraževanja in usposabljanja. Finančne vire je treba uporabiti za izvajanje reform, ki morajo obravnavati naslednje posebne prednostne naloge:

- zagotavljanje zadostnega, privlačnega, dostopnega in visokokakovostnega izobraževanja ter usposabljanja na vseh ravneh, vključno z izboljšanjem usposobljenosti in kvalificiranosti osebja, spodbujanje prilagodljivih načinov učenja in novih možnosti že na šolski in predšolski stopnji, dejavnosti, da se doseže bistven upad zgodnjega osipa v šoli in višja stopnja končane srednješolske izobrazbe ter boljši dostop do predšolske in šolske izobrazbe,
- podpiranje posodobitve visokošolskega izobraževanja in razvoja človeškega potenciala pri raziskavah in inovacijah, in sicer s podiplomskim študijem, nadaljnjim usposabljanjem raziskovalcev in s privabljanjem več mladih v znanstvene in tehnične študije,
- spodbujanje kakovosti in privlačnosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja, vključno z vajeništvom in izobraževanjem za podjetnike,
- zagotavljanje večje mobilnosti, kadar je to primerno, na regionalni, državni in transnacionalni ravni ter uveljavljanje okvirov in sistemov za podporo preglednosti in prepoznavnosti kvalifikacij ter veljavnosti neformalnega in priložnostnega učenja,
- vlaganje v infrastrukturo izobraževanja in usposabljanja, vključno z IKT, kadar so takšne naložbe potrebne za izvajanje reform in/ali kadar lahko bistveno prispevajo k izboljšanju kakovosti in učinkovitosti sistemov izobraževanja in usposabljanja.

1.3.4 Administrativna zmogljivost

V predhodnih programskih obdobjih so skladi s tehnično pomočjo krepili zmogljivosti upravljanja držav članic in organov upravljanja pri izvajanju uredb. To bo veljalo tudi za obdobje 2007 do 2013.

Poleg upravljanja skladov so temeljne zahteve za gospodarsko rast in delovna mesta učinkovite administrativne zmogljivosti javnih uprav in javnih storitev, t.i. pametno upravljanje. V skladu s prenovljeno lizbonsko strategijo, ki zahteva boljšo zakonodajo, oblikovanje in izvajanje politike za nastanek pogojev za gospodarsko rast in ustvarjanje delovnih mest, bodo skladi podpirali naložbe v človeški kapital in povezane zmogljivosti IKT upravnih in javnih storitev na vseh teritorialnih ravneh.

V okviru cilja konvergence za kohezijske države in regije cilja konvergenca, zelo pomembno povečati produktivnost in kakovost dela v javnem sektorju – zlasti na področju gospodarstva, zaposlovanja, sociale, izobraževanja, zdravstva, okolja in pravosodja – da se uvedejo in pospešijo reforme, izboljša produktivnost in rast v širšem gospodarstvu ter spodbudi socialna in teritorialna kohezija ter trajnostni razvoj. Strukturna sklada imata lahko pomembno vlogo pri podpiranju učinkovitega oblikovanja in izvajanja politike, ki vključuje vse pomembne interesne skupine na številnih področjih.

Zato so kohezijske države in regije iz cilja konvergenca pozvane, da izpopolnijo javno upravo in javne storitve na državni, regionalni in lokalni ravni. Dejavnosti na tem področju morajo upoštevati posebne razmere posameznih držav članic. V skladu z načelom koncentracije so države članice pozvane, da izvedejo obsežno analizo za prepoznavanje področij politike, ki potrebujejo največ podpore za upravne zmogljivosti. Naložbe se morajo osredotočiti na tista področja politike, kjer so največje ovire za družbeno-gospodarski razvoj, in na ključne elemente upravnih reform.

Države članice morajo zagotoviti ustrezno obravnavo potrebe po večji učinkovitosti in preglednosti v javni upravi in po posodabljanju javnih storitev. Smernice za ukrepanje v tem naslovu so naslednje:

- Podpora dobremu oblikovanju politike in programov, spremljanju, vrednotenju in presoji vplivov s študijami, statističnimi analizami in strokovnim znanjem ter predvidevanjem, podpori medresorskemu usklajevanju in dialogu med ustreznimi javnimi in zasebnimi organi.
- Krepitev usposobljenosti pri uresničevanju politike in programov, tudi z odpravljanjem lukenj v zakonodaji, ki dopuščajo kriminalne dejavnosti, in izvajanjem zakonodaje, posebno z določanjem potreb po usposabljanju, pregledom poklicnega razvoja, vrednotenjem, revizijo družbenih računov, izvajanjem načel odprte in pregledne oblasti, usposabljanjem vodstva in osebja ter posebno podporo ključnim službam, inšpektoratom in socialno ekonomskim dejavnikom.

1.3.5 Pomoč pri ohranjanju zdrave delovne sile

Glede na demografsko strukturo EU, staranje prebivalstva in verjetni upad delovne sile v prihodnjih letih je za Unijo ključno sprejeti ukrepe, ki bodo podaljšali število zdravih delovnih let njene delovne sile. Naložbe za spodbujanje zdravja in preprečevanje bolezni bodo pomagale ohraniti dejavno udeleženo v družbi čim večjega števila delavcev ter tako ohranile njihov gospodarski prispevek in zmanjšale stopnjo vzdrževanosti. To neposredno vpliva na produktivnost in konkurenčnost in je hkrati pomembno in pozitivno pomagalo za boljšo kakovost življenja na splošno.

Med evropskimi regijami obstajajo velike razlike v zdravstvenem stanju in dostopu do storitev zdravstvenega varstva. Zato je pomembno, da kohezijska politika prispeva k zmogljivosti zdravstvenega varstva in tako pomaga delovni sili podaljšati število zdravih delovnih let, zlasti v manj uspešnih državah članicah in regijah. Ukrepi Skupnosti na področju zdravja in preventive imajo pomembno vlogo pri zmanjševanju neenakosti na področju zdravstva. Dobra zdravstvena varnost pomeni večjo udeleženo na trgu dela, daljše delovno življenje, večjo produktivnost ter manjše stroške zdravstvenega in socialnega sistema.

Pomembno je, posebno v regijah, ki zaostajajo, da kohezijska politika prispeva k dolgoročnemu izboljšanju zmogljivosti zdravstvenega varstva in vlaga v izboljšanje zdravstvene infrastrukture, zlasti kadar odsotnost ali nezadostna razvitost le-te ovirata gospodarski razvoj. Države članice morajo zagotoviti, da se potreba po izboljšanju učinkovitosti v sistemu zdravstvenega varstva rešuje z naložbami v IKT, znanje in inovacije. Smernice za ukrepanje v tem poglavju so naslednje:

- Preprečevanje zdravstvenega tveganja, kar bo pomagalo dvigniti produktivnost, s kampanjami obveščanja o zdravju in z zagotavljanjem prenosa znanja in tehnologije ter zagotavljanjem, da zdravstvene storitve premorejo potrebno znanje, izdelke in opremo za preprečevanje tveganja in zmanjševanje morebitne škode.
- Zapolnjevanje vrzeli v zdravstveni infrastrukturi in spodbujanje učinkovitega zagotavljanja storitev, kadar je prizadet gospodarski razvoj manj uspešnih držav članic in regij. Ta ukrep mora temeljiti na natančni analizi optimalne ravni zagotavljanja storitev in ustreznih tehnologij, kot sta tele-medicina in varčnost e-zdravja.

2. TERITORIALNA RAZSEŽNOST KOHEZIJSKE POLITIKE

Ena od značilnosti kohezijske politike – za razliko od sektorskih politik – je njena zmožnost prilagajanja posameznim potrebam ter značilnostim posebnih geografskih izzivov in priložnosti. V kohezijski politiki ima geografija pomembno vlogo. Skladno s tem morajo države članice in regije pri oblikovanju programov in zbiranju sredstev za ključne prednostne naloge nameniti posebno pozornost tem posebnim geografskim okoliščinam.

Vključitev teritorialne razsežnosti bo prispevala k razvoju trajnostnih skupnosti in preprečevanju neskladnega regionalnega razvoja, ki lahko zmanjša splošen potencial rasti. Pri takšnem pristopu je včasih treba obravnavati posebne težave in prednosti mest in podeželja ter težave posebnih ozemelj, kot so čezmejna in širša transnacionalna področja ali regije, ki so prikrajšane zaradi svoje otoške lege, oddaljenosti (kot so najbolj oddaljene ali arktične regije), redke poseljenosti ali gorskih značilnosti. Včasih je treba obravnavati tudi okoljske in demografske omejitve obalnih območij. Za uspešno izvajanje ukrepov za spodbujanje teritorialne kohezije so potrebni mehanizmi izvajanja, ki lahko pomagajo zagotoviti pravično obravnavanje vseh ozemelj na podlagi posameznih zmogljivosti kot dejavnika konkurenčnosti. Zato je dobro upravljanje pomembno za uspešno obravnavanje teritorialne razsežnosti.

V naslednji generaciji programov mora spodbujanje teritorialne kohezije dejansko biti del prizadevanja, s katerim se zagotovi, da ima vsa Evropa priložnost, da prispeva k agendi rasti in novih delovnih mest. Natančneje to pomeni, da je treba teritorialni koheziji dati različen pomen, ki je povezan s preteklostjo, kulturo ali institucionalnimi okoliščinami posamezne države članice.

Bistven je tudi razvoj visokokakovostnih partnerstev, ki vključujejo dejavnike na vseh ravneh, tj. nacionalni, regionalni, mestni, podeželski in lokalni. Uspeh na področju teritorialne kohezije je odvisen od celovite strategije, ki določa okvir, znotraj katerega se izvajajo posebni cilji in ukrepi.

V novem zakonodajnem okviru imajo države članice možnost, da prenesejo sredstva, ki so namenjena obravnavanju mestnih vprašanj v novih programih, na sama mesta. Mesta je sploh treba vključiti v celoten postopek, da se zagotovijo vse koristi partnerstva. S tem bi mesta lahko prevzela odgovornost za oblikovanje in izvajanje prenesenega dela programa.

Novi zakonodajni okvir zagotavlja tudi posebno pomoč najbolj oddaljenim regijam, da jim pomaga obvladati visoke stroške zaradi oddaljenosti. Poseben izziv bo zagotoviti, da bo ta pomoč prispevala k uresnitvi strategije programa v celoti v smislu pomoči pri ustvarjanju trajnostne rasti in novih delovnih mest.

2.1 Prispevanje mest k rasti in novim delovnim mestom

Kot je navedeno v sporočilu Komisije o kohezijski politiki in mestih, več kot 60 % prebivalcev Evropske unije živi na mestnih območjih z več kot 50 000 prebivalci ⁽¹⁾. V mestih in na splošno na urbanih območjih je večina delovnih mest, podjetij in visokošolskih ustanov in so bistvena za doseganje socialne kohezije. Evropska mesta in območja velemest navadno privabljajo visoko usposobljeno delovno silo in tako pogosto ustvarjajo uspešen krog, ki spodbuja inovacije in podjetništvo, kar še povečuje njihovo privlačnost za nove talente.

Mesta in urbana območja združujejo ne le priložnosti ampak tudi izzive, zato je treba upoštevati posebne težave mestnih območij, kot sta brezposelnost in socialna izključenost (ki zadeva tudi zaposlene, ki živijo pod pragom revščine), visoka in naraščajoča stopnja kriminala, večja preobremenjenost in obstoj zapostavljenih mestnih predelov.

Programi, ki so osredotočeni na mestna območja, imajo lahko več različnih oblik. Prvič, obstajajo ukrepi, ki spodbujajo mesta kot gonila regionalnega razvoja. Cilj teh ukrepov mora biti izboljšanje konkurenčnosti, na primer z oblikovanjem grozdov. Podprte dejavnosti vključujejo ukrepe za spodbujanje podjetništva, inovativnosti in razvoja storitev, vključno s proizvodnimi storitvami. Pomembno je tudi, da se pridobi in obdrži visoko usposobljeno osebje (z ukrepi, povezanimi z dostopnostjo, ponudbo kulturnih storitev itd.).

Drugič, obstajajo ukrepi, ki spodbujajo notranjo kohezijo na mestnih območjih in katerih namen je izboljšati razmere v kriznih okrožjih. To ne prinaša neposredne koristi samo tem območjem, ampak tudi nekoliko zmanjša prekomerno širitev predmestij v iskanju boljše kakovosti življenja.

⁽¹⁾ Sporočilo Svetu in Evropskemu parlamentu „Kohezijska politika in mesta: prispevek mest k rasti in delovnim mestom v regijah“ (Communication to the Council and Parliament „Cohesion Policy and cities: the urban contribution to growth and jobs in the regions“). COM(2006) 385 konč., 12.7.2006.

V tem okviru in zlasti v starih industrijskih mestih so pomembni tisti ukrepi, ki si prizadevajo za obnavljanje fizičnega okolja, ponovni razvoj opuščenih industrijskih območij, zlasti starih, ter obnavljanje in razvoj zgodovinske in kulturne dediščine s potencialnimi dejavnostmi za razvoj turizma, zato da se ustvari več privlačnih mest, v katerih ljudje želijo živeti. Obnavljanje obstoječih javnih površin in industrijskih območij ima lahko pomembno vlogo pri preprečevanju suburbanizacije in širjenja mestnih območij ter tako pomaga ustvariti okoliščine, potrebne za trajnosten gospodarski razvoj. V splošnem lahko mesta z izboljšanjem načrtovanja, oblikovanja in vzdrževanja javnih površin zmanjšajo kriminal, pomagajo ustvariti privlačne ulice, parke in odprte površine, ki so varne in na katerih se ljudje dejansko počutijo varno. Na mestnih območjih so okoljske, gospodarske in socialne razsežnosti močno medsebojno povezane. Mestno okolje visoke kakovosti prispeva k prednostni nalogi prenovljene lizbonske strategije o ustvarjanju Evrope, ki bo privlačnejša za delo, življenje in naložbe ⁽¹⁾.

Tretjič, obstajajo ukrepi, ki spodbujajo bolj uravnotežen, policentričen razvoj z razvojem urbanih omrežij na nacionalni ravni in na ravni Skupnosti, vključno s povezavami med gospodarsko najmočnejšimi mesti in drugimi urbanih območji, upoštevajoč tudi majhna in srednje velika mesta. Zato bo treba sprejeti strateške odločitve pri ugotavljanju in krepitvi polov rasti ter pri enako pomembnem zagotavljanju omrežij, ki jih povezujejo s fizičnega vidika (infrastruktura, informacijska tehnologija itd.) in vidika človeka (ukrepi za spodbujanje sodelovanja itd.). Ker so ti poli namenjeni širšim ozemljem, vključno z neposrednim podeželskim zaledjem, prispevajo k trajnostnemu in uravnoteženemu razvoju države članice in Skupnosti kot celote. Na podoben način podeželska območja zagotavljajo storitve za širšo družbo, na primer v obliki priložnosti za rekreacijo in visoko cenjenih pokrajin. Zato je treba pozornost posvetiti tudi razmerju med urbanih in ruralnim.

Na podlagi prejšnjih izkušenj obstaja pri ukrepih na področju mest več ključnih načel. Prvič, ključni partnerji v mestih in lokalni organi imajo pomembno vlogo pri doseganju teh ciljev. Kot je bilo omenjeno zgoraj, države članice lahko prenesejo odgovornost za mestni razvoj na mesta. To je zlasti pomembno tam, kjer je potrebna geografska bližina, na primer, z namenom odziva na izzive, ki so večinoma lokalne narave, kot sta socialna izključenost in pomanjkanje dostopa do ključnih storitev.

Drugič, priprava srednje- do dolgoročnega razvojnega načrta za trajnostni razvoj mest je predpogoj za uspeh, ker zagotavlja usklajenost naložb in njihovo okoljsko kakovost. To bo tudi pomagalo zavarovati zaveze in sodelovanje zasebnega sektorja pri prenovi mest. Na splošno je potreben multi-disciplinaren ali integriran pristop. V zvezi z območnimi ukrepi, na primer za spodbujanje socialne vključenosti, morajo biti ukrepi za izboljšanje kakovosti življenja (vključno z okoljem in nastanitvijo) ali ravni storitev za državljane povezani z ukrepi za spodbujanje razvoja novih dejavnosti in ustvarjanja novih delovnih mest, da se zagotovi varna dolgoročna prihodnost zadevnih območij. Nova pobuda JESSICA je namenjena spodbujanju in lažjemu razvoju izdelkov finančnega inženiringa za podporo projektom, ki so del načrtov za razvoj mest.

Na splošno morajo biti integrirane podporne storitve in programi osredotočeni na skupine, ki najbolj potrebujejo pomoč, kot so priseljenci, mladi in ženske. Vse državljane je treba spodbujati k sodelovanju pri načrtovanju in izvajanju storitev.

2.2 Podpora gospodarski diverzifikaciji podeželskih in ribiških območij ter območij z naravnimi omejitvami

Kohezijska politika ima lahko tudi ključno vlogo pri podpiranju gospodarskega obnavljanja podeželskih območij z dopolnjevanjem ukrepov, ki jih podpira novi sklad za razvoj podeželja (Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja – EKSRR) ⁽²⁾. Ta dopolnilni pristop si mora prizadevati za podpiranje prestrukturiranja in diverzifikacije gospodarstva podeželskih območij Evrope.

Treba je spodbujati sinergijo med strukturno politiko, politiko zaposlovanja ter politiko razvoja podeželja. V zvezi s tem morajo države članice zagotoviti sinergijo in skladnost med ukrepi, ki jih bodo financirali ESRR, Kohezijski sklad, ESS, Evropski sklad za ribištvo (ESR) in EKSRR na določenem ozemlju in na določenem področju dejavnosti. Glavna vodilna načela v zvezi z razmejitveno črto in mehanizmi koordinacije med ukrepi, ki jih podpirajo različni skladi, morajo biti opredeljena na ravni nacionalnega strateškega referenčnega okvira/nacionalnega strateškega načrta.

⁽¹⁾ Dokument o tematski strategiji za urbano okolje. COM(2005) 718 konč.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1685/2005. UL L 277, 21.10.2005, str. 1.

Za kohezijsko politiko morajo ukrepi v korist podeželskih območij ali območij z naravnimi ovirami, vključno z mnogimi otoškimi regijami, prispevati k ustvarjanju novih priložnosti z diverzifikacijo podeželskega gospodarstva. To vključuje prizadevanja za podpiranje zagotavljanja najnižje ravni dostopnosti do storitev splošnega gospodarskega interesa, da se pridobijo podjetja in usposobljeno osebje ter omejijo selitve prebivalstva s podeželja. V zvezi s tem je potrebna povezanost z glavnimi nacionalnimi in evropskimi omrežji. Poleg tega mora kohezijska politika podpirati endogene zmogljivosti podeželskega ozemlja s spodbujanjem na primer trženja izdelkov na državni in svetovni ravni ter dajanjem prednosti inovacijam pri postopkih in izdelkih v obstoječih gospodarskih dejavnostih.

Doseganje potrebne kritične mase za učinkovito izvajanje storitev – vključno s storitvami za zdravo delovno silo, navedenimi zgoraj – je poseben izziv. Zagotavljanje splošnega dostopa do vseh storitev, zlasti na redko poseljenih območjih, se lahko doseže z vlaganjem v razvojne pole na podeželskih območjih (na primer v majhnih in srednje velikih mestih) in z razvijanjem gospodarskih grozdov, ki temeljijo na lokalnih dobrinah in uporabi novih informacijskih tehnologij.

Veliko podeželskih regij je močno odvisnih od turizma. Te regije zahtevajo celosten pristop, ki se osredotoča na kakovost in zadovoljstvo potrošnikov ter temelji na gospodarski, socialni in okoljski razsežnosti trajnostnega razvoja. Ukrepi morajo izkoristiti in si prizadevati za ohranitev in razvoj naravnih in kulturnih dobrin, kar lahko prinese pomembne pozitivne vplive pri varovanju habitatov in podpiranju naložb v biotsko raznovrstnost. Celosten pristop mora imeti pozitiven vpliv na turistični sektor, lokalno gospodarstvo, delavce v turističnem sektorju, obiskovalce in lokalno prebivalstvo in tudi na naravno in kulturno dediščino.

V zvezi z ribiškimi sektorjem je gospodarsko prestrukturiranje obalnih območij, odvisnih od ribištva, in manjših otokov pogosto poseben izziv zaradi geografskih razlogov, kohezijska politika pa ima lahko pomembno vlogo pri dopolnjevanju ukrepov, ki jih podpira novi Evropski sklad za ribištvo (ESR).

2.3 Sodelovanje

Ukrepi za spodbujanje čezmejnega, trans-nacionalnega in med-regionalnega sodelovanja, vključno z morskimi sodelovanjem, kjer je to ustrezno, morajo dopolnjevati tri zgoraj navedene prednostne naloge. Posledično mora tesnejše sodelovanje po vsej EU pomagati pri pospeševanju gospodarskega razvoja in doseganju višje rasti. Državne meje so pogosto ovira razvoju evropskega ozemlja kot celote in lahko omejijo njegov potencial za polno konkurenčnost. V čezmejnem in trans-nacionalnem smislu so prevoz, gospodarjenje z vodami in varovanje okolja jasni primeri izzivov, ki zahtevajo osredotočen in celosten pristop, ki presega državne meje. V zvezi z izvajanjem lahko države članice razmislijo o možnosti ustanovitve evropskega združenja za teritorialno sodelovanje in s tem prevzamejo vlogo organa upravljanja vlogo za določene programe sodelovanja.

2.4 Čezmejno sodelovanje

Cilj čezmejnega sodelovanja v Evropi je vključevanje območij, razdeljenih z državno mejo, ki se srečujejo s skupnimi težavami, ki zahtevajo skupne rešitve. S takšnimi težavami se srečujejo vse obmejne regije v Uniji zaradi drobitve trga dela in kapitalnega trga, infrastrukturnih omrežij, fiskalnih zmožnosti in institucij.

Čeprav je treba programe sodelovanja oblikovati glede na določene razmere, s katerimi se srečuje posamezna obmejna regija, si je pomembno prizadevati za osredotočenje pomoči na glavne prednostne naloge za podpiranje rasti in ustvarjanje novih delovnih mest.

Splošno veljavna priporočila za prihodnje čezmejno sodelovanje niso vedno ustrezna zaradi zelo različnih razmer. Glede na ovire, ki jih povzročajo meje, pa je koristno izhodišče izboljšanje obstoječe prometne in komunikacijske infrastrukture ter, kadar je to potrebno, razvoj novih povezav. To so predpogoji za vzpostavljanje ali razvoj čezmejnih stikov.

Čezmejno sodelovanje se mora osredotočiti na krepitev konkurenčnosti obmejnih regij. Poleg tega mora prispevati k ekonomski in socialni integraciji, zlasti kjer obstajajo velika gospodarska neskladja na obeh straneh. Ukrepi vključujejo spodbujanje prenosa znanja ter prenosa strokovnega znanja in izkušenj, razvoj čezmejnih poslovnih dejavnosti, čezmejno izobraževanje/usposabljanje, možnost zdravstvenega varstva in povezovanje čezmejnega trga dela ter skupno upravljanje okolja in skupnih groženj. Kjer že obstajajo osnovni pogoji za čezmejno sodelovanje, mora kohezijska politika pomoč osredotočiti na ukrepe, ki prinašajo dodano vrednost čezmejnim dejavnostim: na primer izboljševanje čezmejne konkurenčnosti z inovacijami, raziskavami in razvojem; povezovanje nematerialnih omrežij (storitve) ali fizičnih omrežij (prevoz) za krepitev čezmejne identitete kot značilnosti evropskega državljanstva; spodbujanje integriranosti čezmejnega trga dela; čezmejno gospodarjenje z vodami in nadzor poplav; skupno upravljanje naravnih in tehnoloških tveganj.

Posebno pozornost je treba nameniti izzivom in možnostim, ki jih predstavljajo spreminjajoče se zunanje meje Unije po širitvi. Na tem področju je treba spodbujati skladne čezmejne ukrepe, ki spodbujajo gospodarsko dejavnost na obeh straneh, in odstraniti ovire za razvoj. Zato morajo kohezijska politika in nov evropski sosedski in partnerski instrument ter, kjer je to ustrezno, novi instrument za pred-pristopno pomoč ustvariti skladen okvir za takšne ukrepe.

2.5 Trans-nacionalno sodelovanje

Na trans-nacionalnih območjih obstaja potreba po povečanju ekonomske in socialne integracije ter kohezije. Trans-nacionalni programi sodelovanja si prizadevajo za boljše sodelovanje po državah članicah v zadevah strateškega pomena.

Zato je treba podpirati ukrepe, ki skušajo izboljšati fizično medsebojno povezavo ozemelj (npr. vlaganja v trajnostni prevoz) in tudi nematerialne povezave (omrežja, izmenjave med regijami in zadevnimi stranmi).

Predvideni ukrepi vključujejo vzpostavljanje evropskih prometnih koridorjev (zlasti čezmejnih odsekov) in ukrepe za preprečevanje naravnih nesreč (t. j. požarov, suš in poplav) gospodarjenje s povodji, celostno pomorsko sodelovanje, spodbujanje trajnostnega urbanega razvoja ter R&R/inovacijska omrežja.

Zemljevid sedanjih con za trans-nacionalno sodelovanje je bil spremenjen, zato da se zagotovi oblikovanje pogojev za izvajanje osnovnih strukturnih ukrepov. Oblikovani so bili tako, da upoštevajo teritorialno celovitost in funkcionalna geografska merila, na primer delitev istega povodja ali obalne cone, pripadnost istemu gorskemu območju, prečkanje glavnega prometnega koridorja. Ustrezna so tudi druga merila, kot so zgodovinske ali institucionalne strukture ali obstoječe sodelovanje ali konvencije.

2.6 Medregionalno sodelovanje

Programi za medregionalno sodelovanje se morajo osredotočiti na prenovljeno lizbonsko strategijo: krepitev inovacij, MSP in podjetništva, okolje in preprečevanje tveganja. Poleg tega bodo spodbudili izmenjavo izkušenj in najboljših praks v zvezi z razvojem mest, posodabljanjem storitev javnega sektorja (kot so zdravstvo in vlada z uporabo IKT), izvajanjem programov sodelovanja, študijami in zbiranjem podatkov. Medregionalno sodelovanje bi lahko bilo podprto tudi znotraj programov konvergenca in regionalna konkurenčnost in zaposlovanje. Spodbudili bodo tudi izmenjavo izkušenj in dobrih praks v zvezi z razvojem mest, socialne vključenosti, odnosa med mesti in podeželskimi območji ter izvajanje programov sodelovanja.

SKLEP SVETA
z dne 16. oktobra 2006
o imenovanju danskih članov Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
(2006/703/ES, Euratom)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 259 Pogodbe,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in zlasti člena 167 Pogodbe,

ob upoštevanju mnenja Komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Mandat danskih članov Evropskega ekonomsko-socialnega odbora se je iztekel 20. septembra 2006 ⁽¹⁾. Zato bi bilo treba opraviti imenovanje danskih članov Odbora za nadaljnja štiri leta od 21. septembra 2006.
- (2) Svet je 11. julija 2006 sprejel sezname, ki so jih predložile vlade Češke, Nemčije, Estonije, Španije, Francije, Latvije, Litve, Luksemburga, Madžarske, Malte, Avstrije, Slovenije in Slovaške, ter seznam 22 kandidatov, ki ga je predložila italijanska vlada ⁽²⁾.
- (3) Svet je 15. septembra 2006 sprejel sezname, ki so jih predložile vlade Belgije, Grčije, Irske, Cipra, Nizozemske, Poljske, Portugalske, Finske, Švedske, Velike Britanije, ter seznam dveh kandidatov, ki ga je preložila italijanska vlada ⁽³⁾.

- (4) Danska vlada je 2. oktobra 2006 predložila seznam kandidatov, katerih število je bilo enako številu mest, ki so ji dodeljena v skladu s pogodbama –

SKLENIL:

Člen 1

Za člane Evropskega ekonomsko-socialnega odbora se za obdobje od 21. septembra 2006 do 20. septembra 2010 imenujejo osebe, navedene v Prilogi.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

Uporablja se od 21. septembra 2006.

V Bruslju, 16. oktobra 2006

Za Svet
Predsednik
E. TUOMIOJA

⁽¹⁾ UL L 253, 21.9.2002, str. 9.

⁽²⁾ UL L 207, 28.7.2006, str. 30.

⁽³⁾ UL L 269, 28.9.2006, str. 13.

PRILOGA

Danska

Dorthe ANDERSEN

Chefkonsulent, DA

Henrik FALLESEN

Leder af DI's Bruxelles kontor

Benedicte FEDERSPIEL

Chefkonsulent, Forbrugerrådet

Peder Munch HANSEN

International konsulent, LO

Randi IVERSEN

Forkvinde, Kvinderådet

Søren KARGAARD

International konsulent, FTF

Marie-Louise KNUPPERT

LO sekretær

Poul LÜNEBORG

Konsulent, DSI

Leif Erland NIELSEN

Seniorkonsulent, Landbrugsrådet

KOMISIJA

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 20. oktobra 2006

o omejeni objavi sklicevanja na standard EN 848-3:1999 „Varnost lesnoobdelovalnih strojev – Frezalni stroji za enostransko obdelavo z vrtečim se orodjem – 3. del: Vrtalno-frezalni računalniško krmiljeni stroji“ v skladu z Direktivo 98/37/ES Evropskega parlamenta in Sveta

(notificirano pod dokumentarno številko C(2006) 4901)

(Besedilo velja za EGP)

(2006/704/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive 98/37/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o približevanju zakonov držav članic o strojih⁽¹⁾ in zlasti člena 6(1) Direktive,

ob upoštevanju mnenja stalnega odbora, ustanovljenega v skladu s členom 5 Direktive 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov ter pravil o storitvah informacijske družbe⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Kadar nacionalni standard, ki prenaša usklajeni standard, na katerega je bilo sklicevanje objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije*, zajema eno ali več bistvenih zdravstvenih in varnostnih zahtev, določenih v Prilogi I k Direktivi 98/37/ES, se za stroj, izdelan v skladu s tem standardom, domneva, da izpolnjuje bistvene zahteve v zvezi s tem.
- (2) Sklicevanje na standard EN 848-3:1999 v zvezi z varnostjo lesnoobdelovalnih strojev, ki ga je sprejel Evropski odbor za standardizacijo (CEN) 1. julija 1999, je bilo objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije*⁽³⁾.

- (3) Po uradnem ugovoru, ki ga je vložila Švedska, je Komisija z Odločbo 2002/1002/ES⁽⁴⁾ sklenila, da sklicevanja na standard EN 848-3:1999 ne bo umaknila iz *Uradnega lista Evropske unije*. Zato je standard EN 848-3:1999 še naprej ustvarjal domnevo o skladnosti z bistvenimi varnostnimi zahtevami, določenimi v Direktivi 98/37/ES.

- (4) V zvezi z uradnim ugovorom, ki ga je vložila Švedska, je Komisija pooblastila Evropsko organizacijo za standardizacijo (CEN), da do 1. januarja 2005 spremeni standard EN 848-3:1999, tako da se nameni posebna pozornost tveganju, da kosi lesa odletijo, in namestitvi zaščitnih elementov za večjo varnost.

- (5) Na podlagi člena 6(1) Direktive 98/37/ES je Nemčija 28. julija 2005 vložila uradni ugovor v zvezi s standardom EN 848-3:1999.

- (6) Po preučitvi standarda EN 848-3:1999 je Komisija ugotovila, da ta ne izpolnjuje bistvenih zdravstvenih in varnostnih zahtev 1.1.2(a) (Načela vgraditve varnosti), 1.3.2 (Tveganje loma med obratovanjem), 1.3.3 (Tveganje zaradi padcev ali odletavanja predmetov) in 1.4.1 (Splošne zahteve za varovala in zaščitne naprave) iz Priloge I k Direktivi 98/37/ES. Specifikacije EN 848-3:1999 v odstavkih 1 do 6 klavzule 5.2.7.1.2(b) v zvezi z značilnostmi in izbiro materialov za varovalne zavese, zlasti lamelne zavese, niso ustrezne, da bi preprečile predvidljivo odletavanje delov orodij.

- (7) CEN še ni spremenil standarda EN 848-3:1999, kakor je zahtevano v mandatu za standardizacijo št. 311, ki mu je bil dodeljen v zvezi z Direktivo 98/37/ES.

⁽¹⁾ UL L 207, 23.7.1998, str. 1. Direktiva, kakor je spremenjena z Direktivo 98/79/ES (UL L 331, 7.12.1998, str. 1).

⁽²⁾ UL L 204, 21.7.1998, str. 37. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

⁽³⁾ UL C 110, 15.4.2000, str. 38.

⁽⁴⁾ UL L 349, 24.12.2002, str. 103.

- (8) Do spremembe standarda EN 848-3:1999 je treba zaradi varnosti in pravne varnosti objavi sklicevanja na standard EN 848-3:1999 v *Uradnem listu Evropske unije* priložiti ustrezno opozorilo. Države članice dodajo enako opozorilo v svoje nacionalne standarde, ki prevzemajo standard EN 848-3:1999.

- (9) Sklicevanje na standard EN 848-3:1999 se zato ustrezno nadomesti –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Objava sklicevanja na standard EN 848-3:1999 „Varnost lesnoobdelovalnih strojev – Frezalni stroji za enostransko obdelavo z vrtečim se orodjem – 3. del: Vrtalno-frezalni računalniško krmiljeni stroji“ v *Uradnem listu Evropske unije* se nadomesti z besedilom, določenim v Prilogi.

Člen 2

Ko države članice v skladu s členom 5(2) Direktive 98/37/ES objavijo sklicevanje na nacionalni standard, ki prenaša usklajeni standard EN 848-3:1999, k navedeni objavi priložijo opozorilo, ki je enako opozorilu iz Priloge k tej odločbi.

Člen 3

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 20. oktobra 2006

Za Komisijo
Günter VERHEUGEN
Podpredsednik

PRILOGA

„(Objava naslovov in sklicevanj na usklajene standarde v okviru direktive)

ESO ⁽¹⁾	Sklicevanje in naslov usklajenega standarda (in referenčni dokument)	Prva objava v UL	Sklicevanje na nadomestni standard	Datum, ko preneha veljati domneva o skladnosti nadomestnega standarda Opomba 1
CEN	EN 848-3:1999 Varnost lesnoobdelovalnih strojev – Frezalni stroji za enostransko obdelavo z vrtečim se orodjem – 3. del: Vrtalno-frezalni računalniško krmiljeni stroji	15.4.2000	—	

Opozorilo: Ob upoštevanju značilnosti in izbire materialov za varovalne zavese, zlasti lamelne zavese, se ta objava ne nanaša na odstavke 1 do 6 klavzule 5.2.7.1.2(b) tega standarda, katerega uporaba ne ustvarja domneve o skladnosti z bistvenimi zdravstvenimi in varnostnimi zahtevami 1.3.2, 1.3.3 in 1.4.1 Priloge I k Direktivi 98/37/ES v povezavi z bistveno zdravstveno in varnostno zahtevo 1.1.2(a) navedene priloge.

⁽¹⁾ ESO: Evropska organizacija za standardizacijo:

- CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Bruselj, tel. (32-2) 550 08 11; telefaks (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>)
- CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Bruselj, tel. (32-2) 519 68 71; telefaks (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)
- ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, tel. (33) 492 94 42 00; telefaks (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

Opomba 1 Običajno bo datum, ko preneha veljati domneva o skladnosti, datum preklica ('dow'), ki ga določi Evropska organizacija za standardizacijo, vendar je treba uporabnike teh standardov opozoriti, da je v nekaterih izjemnih primerih postopek lahko drugačen.

Opomba 2.1 Področje uporabe novega (ali spremenjenega) standarda ostaja enako kot pri nadomeščenem standardu. Na določen datum za nadomestni standard preneha veljati domneva o skladnosti z bistvenimi zahtevami iz Direktive.

Opomba 3 V primeru sprememb je referenčni standard EN CCCC:YYYY, njegove morebitne prejšnje spremembe in nova citirana sprememba. Nadomestni standard (stolpec 3) zato sestoji iz EN CCCC:YYYY in njegovih morebitnih prejšnjih sprememb, vendar brez nove citirane spremembe. Na določen datum za nadomestni standard preneha veljati domneva o skladnosti z bistvenimi zahtevami iz Direktive.

Opomba 4 Domneva o skladnosti za izdelek se doseže s skladnostjo z zahtevami dela 1 in ustreznega dela 2, kadar je ta del 2 tudi naveden v UL v okviru Direktive 98/37/ES.

OPOMBA:

- Vse informacije v zvezi z razpoložljivostjo standardov so na voljo pri evropskih organizacijah za standardizacijo ali pri nacionalnih organih za standardizacijo, katerih seznam je priložen k Direktivi 98/34/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta, spremenjeni z Direktivo 98/48/ES ⁽²⁾.
- Objava sklicevanj v *Uradnem listu Evropske unije* ne pomeni, da so standardi na voljo v vseh jezikih Skupnosti.
- Ta seznam nadomešča vse prejšnje sezname, objavljene v *Uradnem listu Evropske unije*. Komisija zagotovi posodabljanje tega seznama.

Več informacij o usklajenih standardih najdete na spletni strani: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/standardization/harmstds/>

⁽¹⁾ UL L 204, 21.7.1998, str. 37.

⁽²⁾ UL L 217, 5.8.1998, str.18.“

ODLOČBA KOMISIJE**z dne 20. oktobra 2006****o odobritvi načrta preventivnega cepljenja proti aviarni influenci podtipa H5 na nekaterih gospodarstvih Severnega Porenja - Vestfalije, ki ga je predložila Nemčija v skladu z Direktivo Sveta 2005/94/ES***(notificirano pod dokumentarno številko C(2006) 4906)***(Besedilo v nemškem jeziku je edino verodostojno)****(2006/705/ES)**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

- (6) Ukrepi, predvideni s to odločbo, so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

ob upoštevanju Direktive Sveta 2005/94/ES z dne 20. decembra 2005 o ukrepih Skupnosti za obvladovanje aviarne influence in razveljavitvi Direktive 92/40/EGS ⁽¹⁾ in zlasti člena 57(2) Direktive,

Člen 1**Načrt preventivnega cepljenja**

ob upoštevanju naslednjega:

1. Načrt preventivnega cepljenja proti visoko patogeni aviarni influenci podtipa H5, ki bi se izvajal do 30. septembra 2008 in ga je Nemčija predložila 24. avgusta 2006, se odobri.

- (1) Nemčija je pred kratkim v velikem številu primerov ugotovila prisotnost visoko patogene aviarne influence virusa A podtipa H5N1 pri divjih pticah. Bolezen je izbruhnila tudi na perutninskem gospodarstvu in v živalskem vrtu.

Preventivno cepljenje se izvede z inaktiviranim cepivom proti aviarni influenci podtipa H5N2 na treh izbranih perutninskih gospodarstvih Severnega Porenja - Vestfalije v Nemčiji v skladu z navedenim načrtom.

- (2) Cepljenje proti aviarni influenci podtipov H5 in H7 je lahko dragoceno sredstvo za preprečevanje in obvladovanje bolezni. Vendar ga na perutninskih gospodarstvih v Nemčiji še niso izvajali.

2. Uradni nadzor, ki ga spremljajo ustrezni ukrepi za biološko varnost, navedeni v načrtu preventivnega cepljenja, se izvaja na perutninskih gospodarstvih iz odstavka 1.

- (3) Nemčija želi pridobiti dodatne podatke o uporabi cepiva z obsežno terensko raziskavo.

3. Zagotovi se učinkovito izvajanje načrta preventivnega cepljenja.

- (4) Nemčija je 24. avgusta 2006 v odobritev predložila načrt preventivnega cepljenja, ki bi se izvajalo na treh komercialnih gospodarstvih v Severnem Porenju - Vestfaliji v okviru raziskave, namenjene ocenjevanju varovalne učinkovitosti cepiva proti aviarni influenci podtipa H5 s cepljenjem perutnine, ki se goji v razmerah na prostem.

4. Komisija objavi načrt preventivnega cepljenja.

Člen 2**Ukrepi za omejevanje premikov**

- (5) Predložen načrt preventivnega cepljenja vsebuje podatke, ki jih zahteva člen 56(2) Direktive 2005/94/ES, in je v skladu s strategijo „Razlikovanje med okuženimi in cepljenimi živalmi“ (DIVA). Ob upoštevanju ocene načrta in pogovorov z Nemčijo se zdi primerno odobriti ta načrt.

1. Pristojni organ zagotovi, da:

- (a) se perutnina, jajca, trupi perutnine in sveže meso perutnine, ki se goji na gospodarstvih iz člena 1(1) („perutnina in drugi proizvodi“), ne premikajo s teh gospodarstev;

⁽¹⁾ UL L 10, 14.1.2006, str. 16.

(b) med izvajanjem načrta preventivnega cepljenja perutnina in druge ptice v ujetništvu niso pripeljane na gospodarstva iz člena 1(1).

2. Pristojni organ lahko z odstopanjem od odstavka 1(a) in v skladu z načrtom preventivnega cepljenja odobri naslednje premike perutnine in drugih proizvodov:

(a) premik v nacionalni referenčni laboratorij za aviarno influenco v Nemčiji;

(b) prevoz za takojšnjo odstranitev znotraj Nemčije po odvzetju ustreznih vzorcev, ki se pošljejo v navedeni laboratorij.

Člen 3

Čiščenje in razkuževanje gospodarstev ter prevoznih sredstev

1. Pristojni organ zagotovi, da se perutninska gospodarstva iz člena 1(1) po odstranitvi vse perutnine očistijo in razkužijo v skladu z navodili pristojnega organa.

2. Pristojni organ zagotovi, da se prevozna sredstva, uporabljena za prevoz perutnine in drugih proizvodov, po vsakem prevozu očistijo in razkužijo z razkužili v skladu z načini uporabe, ki jih potrdi pristojni organ.

Člen 4

Poročila

Nemčija predloži Komisiji poročilo o izvajanju načrta preventivnega cepljenja v enem mesecu od datuma začetka uporabe te odločbe.

Nemčija od 3. oktobra 2006 naprej zagotavlja četrletna poročila v okviru Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali.

Člen 5

Naslovnik

Ta odločba je naslovljena na Zvezno republiko Nemčijo.

V Bruslju, 20. oktobra 2006

Za Komisijo

Markos KYPRIANOU

Član Komisije

ODLOČBA KOMISIJE**z dne 20. oktobra 2006****o spremembi Odločbe 92/452/EGS glede nekaterih skupin za zbiranje in proizvodnjo zarodkov v Združenih državah Amerike***(notificirano pod dokumentarno številko C(2006) 4907)***(Besedilo velja za EGP)****(2006/706/ES)**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive Sveta 89/556/EGS z dne 25. septembra 1989 o pogojih za zdravstveno varstvo živali, ki urejajo trgovanje znotraj Skupnosti in uvoz iz tretjih držav za zarodke domačih živali vrste goveda ⁽¹⁾, in zlasti člena 8(1) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Odločba Komisije 92/452/EGS z dne 30. julija 1992 o uvedbi seznamov odobrenih skupin za zbiranje govejih zarodkov v tretjih državah za izvoz v Skupnost ⁽²⁾ določa, da lahko države članice uvažajo zarodke iz tretjih držav samo, če so jih zbrale, pripravile in skladiščile skupine za zbiranje zarodkov iz seznama v navedeni odločbi.
- (2) Združene države Amerike so zahtevale, da se spremenijo vnosi za zadevno državo na navedenih seznamih v zvezi z nekaterimi skupinami za zbiranje in proizvodnjo zarodkov.
- (3) Združene države Amerike so predložile jamstva glede skladnosti z ustreznimi pravili iz Direktive 89/556/EGS, zadevne skupine za zbiranje zarodkov pa je za izvoz v Skupnost uradno odobrila veterinarska služba navedene države.

(4) Odločbo 92/452/EGS je zato treba ustrezno spremeniti.

(5) Ukrepi, predvideni s to odločbo, so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Priloga k Odločbi 92/452/EGS se spremeni v skladu s Prilogo k tej odločbi.

Člen 2

Ta odločba se začne uporabljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 3

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 20. oktobra 2006

Za Komisijo
Markos KYPRIANOU
Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 302, 19.10.1989, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Komisije 2006/60/ES (UL L 31, 3.2.2006, str. 24).

⁽²⁾ UL L 250, 29.8.1992, str. 40. Odločba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo 2006/614/ES (UL L 252, 15.9.2006, str. 25).

PRILOGA

Priloga k Odločbi 92/452/EGS se spremeni:

(a) Vstavita se naslednji vrstici za Združene države Amerike:

„US		06TX126 E1482		Smith Genetics 1316 PR 2231 Giddings, TX 78942	Dr. Gary Moore
US		06VA127 E1592		Patrick Comyn 110 South Main St Madison, VA 22727	Dr. Patrick Comyn“

(b) Vrstica skupine za zbiranje zarodkov za Združene države Amerike št. 04WI109 se nadomesti z naslednjim:

„US		04WI109 E1257		Cashton Veterinary Clinic S 448 Nilsestuen Road Cashton, WI 54619	Dr. Brent Beck“
-----	--	------------------	--	---	-----------------

SKLEP št. 06/ES/2006 SKUPNEGA ODBORA, USTANOVLJENEGA V OKVIRU SPORAZUMA**z dne 12. junija 2006****o vzajemnem priznavanju registracije organa za ugotavljanje skladnosti v okviru sektorske priloge o telekomunikacijski terminalski in radijski opremi med Evropsko skupnostjo in Japonsko**

(2006/707/ES)

SKUPNI ODBOR JE –

ob upoštevanju Sporazuma o vzajemnem priznavanju med Japonsko in Evropsko skupnostjo in zlasti členov 8(3)(a) in 9(1)(b) Sporazuma,

ob upoštevanju dejstva, da Skupni odbor odloča o uvrstitvi organa ali organov za ugotavljanje skladnosti na seznam v sektorski prilogi –

SKLENIL:

1. Organ za ugotavljanje skladnosti, naveden v nadaljevanju, se vpiše v evidenco v okviru sektorske priloge o telekomunikacijski terminalski in radijski opremi Sporazuma, za izdelke in postopke ugotavljanja skladnosti, kakor je naveden v nadaljevanju.

Ime, kratica in kontaktni podatki organa za ugotavljanje skladnosti:

Ime: Phoenix Testlab GmbH

Telefon: (49-5) 235 95 00 24

Telefaks: (49-5) 235 95 00 28

E-naslov: bentje.holger@phoenix-testlab.de

Naslov: Königswinkel 10, 32825 Blomberg, Nemčija

Spletna stran: <http://www.phoenix-testlab.de>

Kontaktna oseba CAB: Holger Bentje

Obseg vpisa v evidenco glede izdelkov in postopkov ugotavljanja skladnosti:

Za radijsko zakonodajo:

Posebna radijska oprema, določena v členu 38-2, odstavek 1, točke 1, 2 in 3 radijske zakonodaje.

2. Ta sklep, izdelan v dvojniku, podpišeta sopredsednika. Sklep začne veljati na dan zadnjega podpisa.

Podpisano v Tokiu, dne 12. junija 2006

V imenu Japonske

Komiko ICHIKAWA

Podpisano v Bruslju, dne 31. maja 2006

V imenu Evropske skupnosti

Andra KOKE

(Akti, sprejeti v skladu z naslovom V Pogodbe o Evropski uniji)

SKUPNI UKREP SVETA 2006/708/SZVP

z dne 17. oktobra 2006

**o spremembi in podaljšanju Skupnega ukrepa 2005/190/SZVP o integrirani misiji EUJUST LEX
Evropske unije za krepitev pravne države v Iraku**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 14 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet se je 12. junija 2006 po pregledu misije s strani generalnega sekretarja/visokega predstavnika dogovoril o podaljšanju EUJUST LEX za nadaljnjih 18 mesecev po preteku sedanjega mandata, tj. do 31. decembra 2007.
- (2) Istega dne je Svet sprejel Skupni ukrep Sveta 2006/413/SZVP o spremembah in podaljšanju Skupnega ukrepa 2005/190/SZVP o integrirani misiji Evropske unije za krepitev pravne države v Iraku, EUJUST LEX ⁽¹⁾. Omenjeni skupni ukrep zajema prvo fazo tega podaljšanja, tj. do 31. oktobra 2006.
- (3) Ta skupni ukrep bi moral zagotoviti podlago za drugo fazo tega podaljšanja, tj. do 31. decembra 2007.
- (4) Skupni ukrep 2005/190/SZVP ⁽²⁾ bi bilo treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJI SKUPNI UKREP:

Člen 1

Skupni ukrep 2005/190/SZVP se spremeni:

1. Člen 11(3) se nadomesti z naslednjim:

„Glede na posebne varnostne razmere v Iraku se storitve v Bagdadu opravljajo na podlagi pogodb med Združenim kraljestvom in podjetji, ki te storitve opravljajo in zanje izdajajo račune. Proračun EUJUST LEX krije te stroške do največ 2,4 milijona EUR. Združeno kraljestvo v posvetovanju z vodjo misije z ustreznimi informacijami o teh stroških redno poroča Svetu.“.

2. Drugi odstavek člena 14 se nadomesti z naslednjim:

„Veljati preneha 31. decembra 2007.“.

Člen 2

Referenčni finančni znesek za kritje dodatnih odhodkov, povezanih z misijo, za obdobje med 1. novembrom 2006 in 31. decembrom 2007 znaša 11,2 milijona EUR.

Člen 3

Ta skupni ukrep začne veljati na dan sprejetja.

Člen 4

Ta skupni ukrep se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Luxembourg, 17. oktobra 2006

Za Svet

Predsednik

E. TUOMIOJA

⁽¹⁾ UL L 163, 15.6.2006, str. 17.

⁽²⁾ UL L 62, 9.3.2005, str. 37.